

misli

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2000 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjeničstvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141. ISSN 1443-8364

DANES bom malo preveril, če kaj prebirate tale mali uvodnik. Razmišljam in se posvetujem, ali bi v prihodnosti v Misli uvedli nekaj angleščine ali raje ne. Vabim vas, da tudi vi kaj poveste o tem, oziroma mi napišete. Večkrat na uredništvo dobimo kakšen članek v angleščini. Marsikdo odpove Misli z opravičilom, da je npr. mama umrla, on ali ona pa ne razume dovolj slovensko, da bi lahko bral. Misli povezujejo Slovence prve generacije širom Avstralije. Ali ni naša naloga, da vsaj poskušamo povezovati tudi Slovence druge generacije? Prek prve generacije bi jih morda sedaj še lahko!? Ali bi jih Misli mogle doseči? Preprost pokazatelj za to, koliko je zanimanja med mlajšo generacijo, bi bil morda ta, da bi v angleščini napisane članke objavili kot so poslani, v angleščini. Zaenkrat je to stvar razmišljanja in posvetovanja. Ali se bo v prihodnosti kaj spremenilo pri Mislih, pa je veliko odvisno od modrih in v prihodnost usmerjenih nasvetov in pripomb. Različni poskusi glede mlajše generacije so bili in še obstajajo v verskih središčih, na društvih, tudi po družinah. Morda bo prav vaša pripomba, nasvet ali pomislek pomagal, da se bomo prav usmerili v prihodnosti. Vabim, da se oglasite!

p. Metod

Videokasete iz Baragove knjižnice

NOVO! SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, Melbourne, oktober 1999. Cena je 10 dolarjev.

MLADINSKI KONCERT 1997 v Merrylandsu, NSW, \$10.

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - 25 let, cena 25 dolarjev.

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert ob 10-letnici, \$25.-

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah Marjan Marinšek. Cena \$10.-

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU, triurna videokaseta s slavnostnim programom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.

BOŽIČNE PESMI, cena je 25 dolarjev.

LOVSTVO NA SLOVENSKEM - za vse navdušene lovce, cena je 25 dolarjev.

KARAOKE - SLO HITI, I. del, cena je 25 dolarjev.

ZGODBA O BELEM KONJU - film o lipicancih, cena \$20.-

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. V jubilejnem letu 2000 naj nas spremljata mir, ki ga simbolizira bela golobica, in ljubezen do Boga, do sočloveka in vsega stvarstva, ki jo predstavljata roki Kristusa in sv. Frančiška. Njuni prekrizani roki sta na malo drugačen način upodobljeni kot grb frančiškanskega reda.

misli

V nebesih sem doma, od tega ne sveta...

FR. MIRAN VIDIC

Leto 49, št. 11
November 2000

V nebesih sem doma, od tega ne...

- Fr. Miran Vidic - stran 257

Matica naših pokojnih - stran 260

Naše nabirke - stran 263

Sv. družina Adelaide

- p. Janez - stran 264

Sv. Ciril in Metod Melbourne

- p. Metod - stran 265

Sv. Rafael Sydney

- p. Valerijan - stran 267

Izpod Triglava

- stran 269

Znamke - stran 270

Pisma o slovenščini XXV.

- Mirko Mahnič - stran 271

Sveti Frančišek Asiški

- Marija Kmetova - stran 272

Tonček iz Potoka

- pater Bazilij - stran 274

Frančiškov svetni red (FSR) 8.

- p. Filip Rupnik - stran 276

Križem avstralske Slovenije

- stran 277

Z vseh vetrov - misli misijonarja

Pedra Opeke z Madagaskarja

- stran 282

Kotiček naših mladih

Diplomantka Julie Brerar

- p. Filip Rupnik - stran 284

Moje potovanje po Izraelu

- Veronica Smrdel - stran 285

V mesecu novembru je povabilo k premisleku o večnem življenju izpostavljeno. Poznana nam je knjiga dr. Trstenjaka z naslovom Umrjem da živim. Naslov knjige odločno pokaže, da ne živimo zato, da bi umrli. Smrt ni izguba, uničenje, temveč pridobitev novega življenja.

Telesna smrt pomeni rojstvo novega življenja, ko izrazito zaživijo tiste vrline, ki jih ne more uničiti niti smrt. Bolj ko je človek v teku telesnega življenja gojil te vrline (ljubezen, odpuščanje, uvidevnost, duhovno aktivnost...), lažji je prehod v novo bivanje. Zato je pomembno, da opozarjamo na vlogo in pomembnost teh vrtilin v človekovem življenju. Ivan Cankar piše v Podobah iz sanj: "Vame je prišla tista ljubezen, ki je edino močna dovolj, da človeka dvigne iz groba."

Smrt ni grožnja človeku - temveč priložnost brezhibnega novega bivanja. To bivanje je odprto za vse. Bog nikogar ne izključi. Kristjani imamo Evangelij, ki nas usposablja, pripravlja na srečanje z Bogom. Zato smo vabljeni, da znova in znova vztrajamo pri poglobljanju v Sveto pismo, zakramente...

Iz življenja svetih že tukaj odseva božja lepota. Čast, ki jim jo izkazujemo, meri končno na samega Gospoda vse svetosti. Mnogo je namreč svetih v nebesih, ki so med ljudmi ostali pozabljeni, neznani. Morda se je božjim in njihovim preganjalcem posrečilo, da zabrišejo na Zemlji njihovo slavo z molkom. Morda njihovi prijatelji niso imeli sredstev, da še druge

Prerojenje

Sam, sam, sam moram biti,
vsako telo neprozorno
v prozornost preliti
in zvoki klavirja
bodo potem
mogoče le zimske szvezde
mojim očem.

Sam, sam, sam moram biti,
da pozabim misliti
in govoriti
in da občutim v sebi
le eno veličast
vesoljstva tihega: Rast.

Sam, sam, sam moram biti,
vse, kar je prikrito bilo,
vse moram odkriti,
ne s svojo mislijo,
s svojim molčanjem
kakor z molitvijo
pred najsvetejšim iskanjem.

Sam, sam, moram biti,
v večnosti sebe in v sebi
večnost odkriti,
svoje prozorne peroti
v brezdaljo zapreti
in mir iz onstranske
pokrajine vase ujeti.

Srečko Kosovel

v Cerkví prepričajo o lepoti, s katero je Bog ovenčal njihovo življenje. Kdo ve, če si ni Bog znal poiskati izvoljencev tudi med nesrečnimi bolniki, trpečimi reveži. Šele poslednji dan bo razodel božje skrivnosti na Zemlji. Tedaj bo kakor sonce zablestela pravičnost poteptanih. Cerkev je že od davnine izkazovala spoštovanje in ljubezen tudi pozabljenim svetnikom. Častimo jih tudi zato, da bi nam pomagali v boju, ki nas čaka. Saj ga poznajo.

Njih zgled nas osrečuje. Saj vemo, da nas čaka nagrada, s katero se zemeljska slava, pa tudi trpljenje niti primerjati ne da. Pri Bogu se ne bo izgubilo ne pozabilo nobeno zasluženje. Niti kozarca hladne vode ne bo pozabil, če ga kdo da drugemu iz čiste ljubezni. Posebno bo zablestela ljubezen, ki so jo ljudje prezirali, zavrgli, ki je niso razumeli. Saj so taki tudi Kristusa pribili na križ.

Prvi november je Cerkev določila na čast vsem svetim, tudi tistim, ki so padli v pozabo. Drugi november pa nas spominja na bolečino tistih, ki še niso dosegli blaženega življenja pri Bogu.

Posebej so ji pri srcu vsi tisti, ki nimajo na zemlji nikogar, da bi se jih spomnil in jim pomagal. Kristusova ljubezen nas nagiba k temu, da jim pomoremo. Saj vemo, karkoli jim dobrega storimo, bo Zveličar vzel, kakor da smo njemu samemu storili. Zato ni nobeno pretiravanje, če mislimo, da nas Kristus na oltarju s svojo navzočnostjo spodbuja, naj jim pomagamo. Umrl je na križu zanje kakor za nas. Daritev sv. maše nas spominja na to božjo ljubezen.

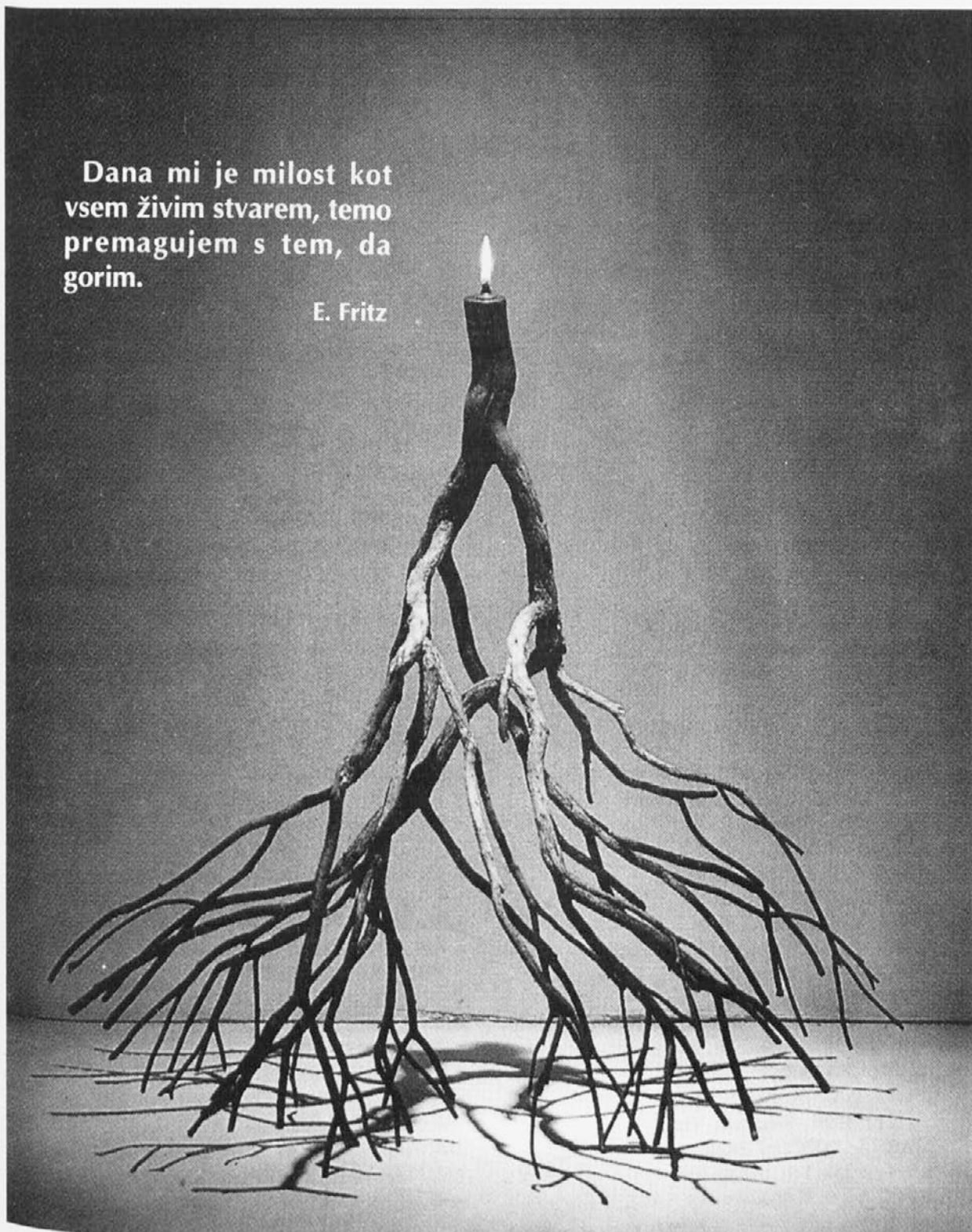
Če je Kristus živa in učlovečena božja Beseda, ima ta beseda za nas pomen povabila. Predočuje nam vse prošnje in bolečine vernih duš v vicah, posebno najbolj pozabljenih. Tudi Gospodova kri nam govori. Njen glas vpije, roti: Usmilite se vernih mrtvih, ki nimajo nikogar, usmilite se jih vsaj vi, moji prijatelji. Saj služabnik ni in ne more biti večji kot njegov gospod.

Kristus se nam tudi daje, daje nam vse svoje zasluženje, da bi popravili vso človeško ali bolj nečloveško brezbržnost do tistih, ki si sami ne morejo več pomagati, ker je zanje že potekel čas zasluženja. Prav bi bilo, da mu odpremo srce. Naj se učloveči v nas njegovo sočutje do teh, ki so si na Zemlji prizadevali za nas, ali za naše brate, pa so tudi kaj pozabili, opustili.

S kakršno mero jim merimo, s takšno se bo odmerilo tudi nam.

Dana mi je milost kot
vsem žvīm stvarem, temo
premagujem s tem, da
gorim.

E. Fritz

MATICA

naših pokojnih

Če opazite, da v zadnjem letu umrlega rojaka ni na seznamu, nam prosimo sporočite. Le tako bo Matica naših pokojnih čim popolnejša.

**Od novembra 1999
do novembra 2000**

HENRIK (ERIC) AUERSPERGER

r. 9. 2. 1932 – Razborje pri Čatežu
+ 18. 8. 2000 – Melbourne, Vic.

STANE BELOVIČ

r. 14. 11. 1934 – Spodnji Porčič pri Sv. Trojici
+ 8. 5. 2000 – Bega, N.S.W.

DARKO (BOŽIDAR) BIZJAK

r. 12. 12. 1935 – Studenec pri Sevnici
+ 6. 8. 2000 – Sydney, N.S.W.

RAFAEL BLAŽIČ

r. 28. 2. 1936 – Kanal ob Soči
+ 9. 3. 2000 – Melbourne, Vic.

IVAN JAKOB BOŽIČ

r. 25. 7. 1912 – Sabonje pri Ilirski Bistrici
+ 12. 6. 2000 – Sydney, N.S.W.

JOŽE (PEPI) BURLOVIČ

r. 19. 3. 1916 – Račice pri Podgradu
+ 21. 8. 1999 – Melbourne, Vic.

ALOJZ CEGLAR

r. 11. 5. 1937 – Hrušica
+ 11. 12. 1999 – Wodonga, Vic.

MARIJA COTIČ, roj. Štolfa

r. 7. 1. 1925 – Trst, Italija
+ 24. 7. 2000, Melbourne, Vic.

GUŠTIN ČEBOKLI

r. ? – Stanovišče pri Kobaridu
+ november 1999 – Australia

FRANC ČERMELJ

r. 11. 7. 1937 – Budanje pri Vipavi
+ 18. 10. 2000 – Newcastle, N.S.W.

JOŽE ČERNAGOJ

r. 25. 10. 1929 – Gradec pri Žužemberku
+ 13. 5. 2000 – Newcastle, N.S.W.

ANGELA DAJNKO, roj. Bratuša

r. 13. 3. 1934 – Vogrinčevci pri Ljutomeru
+ 4. 8. 2000 – Sydney, N.S.W.

JANKO (IVAN) DAMIŠ

r. 28. 12. 1934 – Sv. Miklavž pri Ormožu
+ 4. 3. 2000 – Thomastown, Vic.

ANTON DODIČ

r. 8. 8. 1921 – Obrov na Primorskem
+ 15. 5. 2000 – Wollongong, N.S.W.

STANISLAV FERJANČIČ

r. 1. 5. 1928 – Manče pri Vipavi
+ 25. 8. 2000 – Sydney

IVAN FIGAR

r. 17. 5. 1914 – Šmartno (Brda)
+ 11. 4. 2000 – Wollongong, N.S.W.

MIRKO SLAVKO FLAKUS

r. 6. 4. 1952 – Mežica na Koroškem
+ 29. 5. 2000 – Caloundra, Qld

dr. STANISLAV FRANK

r. 7. 11. 1906 – Raskovec na Vrhniki
+ 28. 12. 1999 – Adelaide, S.A.

STANISLAV FURLAN

r. 12. 1. 1913 – Manče/Goča pri Vipavi
+ 4. 6. 1999 – Williamstown, Vic.

DANIJEL GAŠPERIN

r. 7. 12. 1931 – Deskle pri Novi Gorici
+ 4. 7. 2000 – Melbourne, Vic.

KARLO GODINA

r. 4. 8. 1926 – Slivje na Primorskem
+ 15. 4. 2000 – Melbourne, Vic.

MARIJA GORJUP, por. Skočir

r. 9. 3. 1905 – Šentvid pri Vipavi
+ 2. 12. 1999 – Blacktown, N.S.W.

JOŽE GORUP

r. 2. 4. 1920 – Zalog pri Postojni
+ 17. 7. 2000 – Geelong, Vic.

FILOMENA HORVAT, roj. Vučko

r. 1. 10. 1927 – Gornja Bistrica v Prekmurju
+ 2. 4. 2000 – Melbourne, Vic.

KARL HORVAT

r. 21. 6. 1939 – Boreča vas, Prekmurje
+ junij 2000 – Canberra, A.C.T.

KARL HREN

r. 1912 – Ljubljana
+ 28. 6. 2000 – Sydney, N.S.W.

SUZI KAPITANOVIČ

r. 3. 10. 1973 – Sydney, N.S.W.
+ 13. 1. 2000 – Sydney, N.S.W.

OTILIJA KEŽMAH, roj. Čirič

r. 14. 12. 1909 – Radoslavci pri Mali Nedelji
+ 18. 4. 2000 – Melbourne, Vic.

VIDA ANGELA KLINAR, roj. Fideršek

r. 25. 5. 1930 – Maribor
+ 27. 8. 2000 – Sydney, N.S.W.

MAKS KOČAR

r. 14. 10. 1922 – Šmarca, Homec
+ 13. 7. 1999 – Perth, W.A.

JARO KOKL

r. 15. 9. 1930 – Poljčane na Štajerskem
+ 7. 3. 2000 – Brisbane, Qld

JOŽE KOMIDAR

r. 4. 3. 1925 – Nadlesk (Loška dolina)
+ 17. 4. 2000 – Badanoon, N.S.W.

JOHN-IVAN KOVIČ

r. 1943, Hrvaška
+ 21. 6. 2000 – Canberra, A.C.T.

KRISTINA KUKOVEC, roj. Verzel

r. 10. 9. 1943 – Ptuj
+ 12. 3. 2000 – Prairiewood, N.S.W.

RADO LALIČ

r. 1919 – Črna gora
+ 18. 7. 2000 – Sydney, N.S.W.

IVAN LEICH

r. 1934 – Osijek na Hrvaškem
+ 28. 6. 2000 – Sydney, N.S.W.

JANKO MAJNIK

r. 1918 – Žiri na Gorenjskem
+ 12. 2. 2000 – Cooma, N.S.W.

ALOJZ MARCHICH

r. 22. 5. 1921 – Podova pri Mariboru
+ 13. 4. 2000 – Newcastle, N.S.W.

VLADIMIR MIRKO MARINČIČ

r. 11. 7. 1927 – Zagorje pri Pivki
+ 24. 1. 2000 – Melbourne, Vic.

ALFONZ MAROLT

r. 2. 8. 1919 – Železniki
+ 14. 5. 2000 – Sydney, N.S.W.

MARIJA MARTON, r. Krajčič

r. ? – Tinca
+ 17. 7. 1999 – Sydney, N.S.W.

ANDREJ MAVRIČ

r. 12. 5. 1927 – Št. Peter pri Gorici
+ 25. 5. 2000 – Newcastle, N.S.W.

LEON OGINSKI

r. 14. 5. 1915 – na Poljskem
+ 15. 8. 2000 – Melbourne, Vic.

JANEZ OGRIZEK

r. 25. 10. 1934 – Pristava, žup. Sv. Eme
+ 5. 8. 2000 – Myrmiong, Vic.

VALERIJA PANČUR, roj. Radalovič
r. 21. 9. 1924 – Kuteževo pri Ilirski Bistrici
+ 4. 9. 1999 – Wangaratta, Vic.

ZOFIJA PAVLETIČ

r. 12. 4. 1912 – Dombrava pri Prvačni, Primorska
+ 22. 3. 2000 – Melbourne, Vic.

AMALIJA LJUBICA PAVLIČ

r. 9. 5. 1935 – Ukotiči, Istra
+ 27. 6. 2000 – Adelaide, S.A.

FRANK PEGAN

r. 11. 8. 1928 – Gabrje pri Tolminu
+ 15. 12. 1999 – Mt Druitt, N.S.W.

SLAVKO PEKOLJ

r. 19. 1. 1936 – Griče pri Trebnjem
+ 4. 6. 2000 – Brisbane, Qld

FRANC PETELIN

r. 27. 4. 1927 – Kalce/Naklo pri Krškem
+ 21. 5. 2000 – Melbourne, Vic.

MILAN PIRC

r. 1. 7. 1936 – Murska Sobota
+ 7. 9. 2000 – Sydney, N.S.W.

LUDVIK (LUBO) PIRNAT

r. 29. 8. 1929 – Radomlje pri Domžalah
+ 13. 10. 2000 – Ljubljana, Slovenija

NIKO PRAJDIČ

r. 4. 7. 1937 – Zabreznica pri Žirovnici
+ 12. 10. 2000 – Melbourne, Vic.

MARJAN PRINČIČ

r. 7. 2. 1912 – Kozana
+ 27. 7. 1999 – Ashfield, N.S.W.

ALBINA PROSENIK, roj. Pavlič

r. 14. 2. 1929 – Mrzla Planina – Zabukovje
+ 24. 10. 2000 – Melbourne, Vic.

FRANC RUPNIK

r. 10. 4. 1935 – Logatec
+ 17. 3. 2000 – Mt Pritchard, N.S.W.

BRUNO SABADIN

r. 13. 6. ? – Gažun pri Kopru
+ 26. 2. 1999 – Thomastown, Vic.

FRANC SALMIČ

r. 19. 8. 1924 – Dolenjska
+ 26. 10. 1999 – Dartmoor, Vic.

ANTON SLAVEC

r. 18. 12. 1917 – Knežak
+ 20. 12. 1999 – Sydney, N.S.W.

KRISTINA VUJICA SKOČIR

r. 13. 12. 1930 – Gaj pri Mariboru
+ 15. 11. 1999 – Brisbane, Qld

ALBINA ZORA ŠINIGOJ, roj. Lutman

r. 10. 12. 1910 – Skopo na Primorskem
+ 25. 2. 2000 – Mona Vale, N.S.W.

STANE ŠPUR

r. 24. 4. 1917 – Krapje pri Ljutomeru
+ 9. 9. 2000 – Melbourne, Vic.

SLAVA TONČIČ, roj. Kakovič

r. 6. 8. 1921 – Ritomeče na Primorskem
+ 12. 3. 2000 – Melbourne, Vic.

RENZO AMOS TRINCO

r. 22. 8. 1932 – Praprotno/Mirnik
+ 31. 12. 1999 – Sydney, N.S.W.

ANGELA TUŠEK (roj. Šmit)

r. 10. 2. 1919 – Hrastnik
+ 15. 9. 2000 – Melbourne, Vic.

ROMAN (ROY) PERKO

r. 21. 2. 1914 – okolica Ljubljane
+ 18. 3. 2000 – Newcastle, N.S.W.

IVO PEROVIČ

r. 1942 – v bližini Zadra
+ 29. 7. 2000 – Sydney, N.S.W.

EMIL PERTOT

r. 8. 8. 1934 – Nabrežina pri Trstu
+ 19. 9. 2000 – Melbourne, Vic.

ANTON URBANC

r. 1906 – Ljubljana

+ 30. 5. 2000 – Brisbane, Qld

AVGUST UREK

r. 9. 6. 1929 – Dobova

+ 9. 3. 2000 – Geelong, Vic.

FRANC VATOVEC

r. 2. 9. 1933 – Hrušica

+ 4. 10. 2000 – Wollongong, N.S.W.

TONI VOGRIN

r. 8. 1. 1936 – Dovže/Mislinja pri Slovenj Gradcu

+ 15. 1. 2000 – Brisbane, Qld.

OSKAR ZORZUT

r. 10. 4. 1924 – Vipolže

+ 12. 1. 2000 – Sydney, N.S.W.

ZDRAVKO ŽELE

r. 10. 2. 1938 – Klenek pri Pivki

+ 7. 7. 2000 – Morwell, Vic.

Novi spomenik na slovenskem delu
keilorskega pokopališča, Melbourne

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$140.- Slavko Habjan; \$120.- Marija Bosnič; \$35.- Anica+Slavko Tomšič, Anica Smrdel; \$30.- Majda Sok; \$20.- Kati Tkalcčević, Marija Myeda; \$15.- Štefanija Bajsič, Ernesta Vran, Marija Montebruno, Bernarda Zadel, Ana Gustin, Viktor Šenkinc, Majda Krevatin; \$10.- Marija Bosnič, Pavlina Gombač, Ivanka Štavar, Jožefa Jozelj; \$5.- Ivanka Bajt, Štefan Trstenjak, Joža Hvala, Urška Dubrovič, Frederick Nemec.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$100.- N.N.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$100.- Marcela Bole; \$50.- Ivanka Bajt (namesto božičnih voščil znancem in prijateljem), družina Krušec.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA

\$480.- igralci iz Geelonga, prostovoljni prispevki ob igri Naročeni ženin; \$100.- Urška Dubrovič; \$50.- Irena Šenkinc, Marija Bosnič, Marko Zitterschlager; \$40.- Maria Oppelt z družino; \$20.- Kristina Strle, Mezgec, Franc Bubnič.

ZA P. PEPIJA

\$1000.- N.N.

ZA BARAGOVO ZADEVO

\$40.- Mezgec

ZA SLOMSKOVO CERKEV V KOŠAKIH

\$200.- N.N.; \$50.- Marko Zitterschlager.

ZA RAZISKAVO RAKAVIH OBOLENIJ

\$145.- namesto cvetja na grob Albin Prosenik

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

sv. družina ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 3487

KRST - Zadnjo soboto v mesecu septembru smo sprejeli v občestvo božjih otrok ASHLEY SIMONO HORVAT, prvorojenka Simona in Irene Horvat. Botra sta bila Sonja in Andrej Hahn.

Staršem iskrene čestitke mali Ashley pa zdravja in božje modrosti v življenju!

MISIJSKA NEDELJA je četrta nedelja v mesecu oktobru posvečena misijonom, tudi v naši skupnosti smo se v molitvi in z darovi spomnili misijonarjev. Kosila, ki ga organiziramo na misijsko nedeljo, se naši rojaki radi udeležijo in prispevajo svoj delež za misijone. Letos smo zbrali \$ 1000. Bog povrni vsem dobrotnikom!

NOVE HLADILNE NAPRAVE imamo v dvoranici. V poletnih mesecih je vsako leto precej vroče in smo dolgo razmišljali o njih, vendar so bile vedno druge stvari bolj pomembne. Letos pa se nam je sreča nasmehnila. Gospa Štefka Kotnik pravi: "Ko ste gradili, z možem nisva nič pomagala, pa bom plačala zdaj za hladilne naprave." In tako smo z dobroto g. Štefke in pokojnega moža Jožeta dobili dolgo zaželeno hlajenje v dvoranico, pozimi pa jo bomo, če bo mrzlo, ogrevali. V imenu naše skupnosti se gospe Kotnikovi iskreno zahvalim za veliki dar naši skupnosti.

V LETOŠNJEM ADVENTNEM ČASU

bo spet romala po naših domovih Marija Romarica. Lansko leto so naši rojaki pokazali zanimanje in radi sprejeli podobo Marije Pomagaj v svoje domove. Tudi letos bo Marijina podoba romala okrog in se bomo tako duhovno pripravljali na božične praznike. Zaradi velikih razdalj med rojaki bodo letos romale tri podobe Marije Pomagaj in bo lahko tako več družin gostilo Marijo Romarico in se zbiralo k družinski molitvi. V marsikateri

družini ni več časa za družinsko molitev, izrinja jo televizor in tudi za družinske pogovore ni več časa. Naj Marija spet prinese v družino molitev in poveže družinske člane med seboj!

POKOJNI - V osemnosedesetem letu starosti je 19. oktobra 2000 v QEH umrl PHILLIP JAMES DARROCH. Phill, kakor smo ga klicali, je bil v naši skupnosti dobro poznan. Kljub temu, da ni bil katoličan, je z ženo Hildo rad zahajal v našo skupnost. Ko smo zgradili cerkev in kupili staro hišo, je bilo veliko popravil; opravil je vsa zidarska dela, uredil kopalnico, pri cerkvi v straniščih položil ploščice po tleh... Vse je naredil za boglonaj, le material smo nabavili. Pred desetimi leti sta z ženo obhajala v naši cerkvi zlato poroko in smo njima in njunim gostom pripravili kosilo. Konec letošnjega leta bi obhajal že 60-letnico poroke, vendar ga je Bog poklical k sebi. Pogrebni obredi so bili v mrliški kapeli na Queenstownu, kjer je bil kremiran in pokopan na pokopališču Cheltenhamu. V oporoki je izrazil željo, da ga pokoplje slovenski duhovnik. Pogreba se je udeležilo veliko naših rojakov, tako da je bila kapela zdaleč premajhna, da bi lahko sprejela vse, ki so se prišli posloviti od dobrotnika. Ženi Hildi izrekam v imenu skupnosti sožalje, pokojnemu Phillu pa naj bo Bog bogat plačnik za zgledno in požrtvovalno življenje!

GREAT JUBILEE REWARD za zvestobo in požrtvovalno delo v župniji svetega Karina v Osmond Parku v Zahodni Avstraliji je 20. avgusta v Perthu prejela gospa Anica Tomšič. Najvišje odlikovanje perthske nadškofije ji je izročil nadškof Mos. Rev. James Hicky. Tisti, ki poznamo gospo Anico, vemo, s koliko ljubezni že mnogo let pomaga v župniji v kateri živi. Vse slovenske duhovnike, frančiškanske provincijale in škofo, ki pridejo na pastoralni obisk v Zahodno

Avstralijo, sprejmeta pod svojo streho Anica in Slavko Tomšič. Anica vedno skrbi za nas kot ljubeča mama, zato smo še toliko bolj veseli njenega odlikovanja. Veliko se žrtvuje tudi pri družbi svetega Vincencija; vsako leto goji krizanteme in drugo cvetje in doprinese družbi več sto dolarjev. V vseh letih se je nabralo precej tisočakov. Tudi če včasih ni vse tako, kot bi moralo biti, Anica nikoli ne izgubi volje in prepričan sem, da ji pomaga njena izredno globoka vera in tudi preizkušnje, skozi katere je morala v vojnem in povojnem času.

Gospa Anica, iskrene čestitke k visokemu priznanju in naj Vas še naprej Bog blagoslavlja in varuje na Vaši življenski poti!

p. Janez

sv. ciril in metod MELBOURNE

p. Metod Ogorevc, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 1054 Fax: (03) 9855 0811

KRSTI

KATELIN JERNEJČIČ, rojena 11. aprila letos, Greensborough, je bila krščena 15. oktobra v naši cerkvi. Starši so John Jernejčič in Elizabeth, roj. Horvat. Botra sta Stephanie in Marjan Jernejčič.

DAVID PETAR BASA, rojen 10. avgusta letos, Mitcham, je bil krščen v naši cerkvi 21. oktobra. Starši so Petar Basa in Anna, roj. Zuzic, botri pa Biserka in Joseph Valkovic ter Josipa in Mladen Klarin.

Krst je podoben semenu nežne rastline za katero je potrebno skrbeti, da bi raslo in dozorelo. Staršem in botom novokrščencev želimo božje modrosti pri vzgoji otrok v krščanskem duhu.

POROKA

RUDI PLUT, Watsonia, Melbourne, sin Franka Plut in Marije, roj. Šajn, in LIDIYA LENKO, Mulgrave, Melbourne, hči Valentina Lenka in Matilde (Tilke), roj.

Mavrič, sta se poročila v naši cerkvi 5. novembra 2000. Priči sta bila Nina Kozul in Mark Cek. V teh časih se ne zgodi prav pogosto, da se v Avstraliji poročita dva Slovenci. Novoporočencema želimo božji blagoslov in srečo na skupni poti!

POGREBI

NIKO PRAJDIČ je umrl doma v Murrumbena, Melbourne, 12. oktobra 2000. Rojen je bil 4. julija 1937 v Zabreznici pri Žirovnici kot najstarejši od treh otrok (sestra Jana živi na Zlati obali, Qld, brat Miro pa v Windsorju, Melbourne). Izučil se je za avtomehanika. Leta 1957 je pobegnil v Avstrijo in še isto leto prišel v Avstralijo. Najprej je živel v campu Bonegilla, potem pa v Moonee Ponds, Melbourne. Leta 1960 je v Avstralijo prišla mama Ana in je živel pri njej v Moonee Ponds. Zadnjih sedem let je živel sam. Našli so ga šele nekaj dni po smrti. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew, pokopan pa bo na Zlati obali poleg mame.

ALBINA PROSENIK, roj. Pavlič, je umrla v Box Hill Hospital 24. oktobra 2000. Rojena je bila 14. 2. 1929 na Mrzli Planini - Zabukovje, Sevnica ob Savi, v družini petih otrok. V Zabukovju se je leta 1949 poročila s Henrikom Prosenikom iz Zg. Leskovca nad Blanco. Skupaj s sinom Ivanom in hčerko Angelo sta leta 1968 prišla v Avstralijo. Živela sta v Glenroyu, zadnja štiri leta pa v Bulleenu. Šele pred kratkim so odkrili bolezen raka in je umrla po enem tednu odkar je zaradi te bolezni šla v bolnico. Zapušča moža in sina ter hči z družino (vnuki John, Stan, Anthony in Vaneessa). Rožni venec in pogrebna maša je bila iz naše cerkve na pokopališče v Keilorju.

LUDVIK (LJUBO) PIRNAT, dolgoletni aktivni član melbournške slovenske skupnosti, posebno pevskih zborov, doma pa iz Radomelj pri Domžalah, je umrl doma v Sloveniji, v petek, 13. oktobra. Pogrebna maša je bila v torek, 17. 10. v Mengšu, kjer zaenkrat počiva. Več o njem si lahko preberete na drugem mestu.

Sorodnikom in prijateljem pokojnih iskreno sožalje in molitveni spomin, še posebno v novembru, ki je mesec molitve za rajne.

KIP LURŠKE MARIJE

Kip pri lurški votlini je šel pretekli mesec na 'izlet' v Milduro, kamor ga je odpeljala Jožica Gerden in ga lepo obnovila s svežimi barvami. Mož Igor in sin Robert sta ga pripeljala nazaj, naši možje pa so ga spet postavili na svoje mesto. Marsikdo se je čudil, da je šla Marija tako daleč po novo 'obleko'. Bog povrni!

VESELOIGRA IZ GEELONGA

V nedeljo, 22. oktobra, je pri nas gostovala igralska skupina naših rojakov iz Geelonga z veseloigro Naročeni ženin, ki je bila pristrčno sprejeta. Sledila je pikniškemu kosilu, ki ga je pripravilo Društvo sv. Eme. Bog povrni igralcem za prijetno razvedrilo, pa tudi za prostovoljne prispevke, ki so jih namenili za spomenik p. Baziliju.

MOLITVE IN BLAGOSLOV NOVEGA SPOMENIKA

Na društvu Planica je bilo letos pri sv. maši za pokojne člane, zadnjo nedeljo v oktobru, največ rojakov doslej. Precej več kot običajno je bilo tudi število rojakov pri molitvah na Keilorju, kjer sem blagoslovil novi spomenik. Kot zanimivost naj napišem, da spomenik tehta okrog tri tone, postavili pa so ga z žerjavom, ki je stal na cesti in je z dolgo 'roko' postavil posamezne kose na pravo mesto. Narejen je po fotografijah frančiškanskega spomenika na pokopališču v Nazarjah. Sredinski del je narejen v obliki slovenske kapelice, znamenja. V trikotnem strešnem delu je frančiškanski simbol prekrizanih rok, Kristusove in Frančiškove. Na stranskih delih je v angleščini in slovenščini del Sončne pesmi sv. Frančiška, ki govori o sestri Smrti, nad njim pa je napis 'mir', ki hkrati predstavlja križ in sv. Frančiška. Bog povrni Zori Kim, Jelki Bugar in Štefanu Mrzlu, ki so uredili skupne grobove, posebno gredice, kjer je pokopan p. Bazilij, ki so bile v velikem neredu, potem ko je podjetje šele tik pred 1. novembrom postavilo spomenik. Čez leto za del pokopališča, kjer je pokopan p. Bazilij, s. Ema, Julka Mrčun in Mati Romana skrbi Marija Ovčak. Hvala lepa tudi njej! Za stroške spomenika so bile namenjene nabirke: na Planici, \$413.45; na Keilorju \$1,050.30; na društvu v Eltamu \$139.50. Bog povrni vsem darovalcem!

SPREJEM BIRMANCEV - Vse otroke, ki so bili birmani lani ali letos, vabimo na prvo nedeljo v decembru ('Miklavževa nedelja') k deseti maši. Imeli bomo poseben sprejem birmancev v našo skupnost. Vabim starše in stare starše za pomoč, da otroke povabite in opogumite.

MIKLAVŽ - Slomškova šola skupaj z odborom staršev pripravlja miklavževanje v nedeljo, 3. decembra, po deseti maši v dvorani. Prodajali bodo pravo kavo, gospodinje pa vabimo, da prinesete krožnik s prigrizkom.

ADVENTNO ROMANJE

bomo imeli v soboto, 9. decembra, v Bass. Popoldne si bomo ogledali še premogovniški muzej, State Coal Mine, v Wonthagi. V ceno \$25 je vključen prevoz, 'morning tea' in obisk premogovnika. Prijavite se pri Zori Kirn, tel. 9850-8767.

sv. rafael SYDNEY

MT. ELIZO za naslednje leto imamo rezervirano od 7. do 21. januarja 2001. Prvi teden bo namenjen družinam, drugi pa mladim, dobrodošel pa je vsak, ki se je pripravljen vključiti v skupine, kot smo imeli to organizirano že prejšnja leta. Vabim vas, da si rezervirate čas za skupne počitnice!

p. Metod

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 in (02)9682 5478
Fax: (02)9682 7692

KRSTI - JYE VINCENT FARKAŠ-ASHBY, St

Clair, NSW. Oče Andre, mati Tanya Farkaš. Botra sta bila Vincent Ashby in Rachel Campbell. – Sv. Rafael, Merrylands, 3. junija 2000.

CHRISTOPHER MARTIN FABIANO, St Johns Park, NSW. Oče Dominik, mati Katarina, roj. Kustec. Botri so bili Kylie in Douglas Frendo in Jennifer in Tony Fabiano. – Sv. Rafael, Merrylands, 10. junija 2000.

EMILIEE MARIA McNAUGHT, Rozelle, NSW. Oče Cameron, mati Maria Binkhorst. Botri so bili Karoline in Wilma Binkhorst in Keith McNaught. – Sv. Rafael, Merrylands, 10. junija 2000.

CELINA ISABEL AGUIAR, Punchbowl, NSW. Oče Mark, mati Elizabeth Adriana Čolig. Botra sta bila Denis Čolig in Sandra Cersoni. – Sv. Rafael, Merrylands, 9. septembra 2000.

EMILIJA NADJA in BIANCA MARIA KOLAKOVIČ, Prestons, NSW. Oče Tomaž, mati Biserka, roj. Divuljski. Botri sta bili obema Tatjana in Marija Divuljski. – Sv. Rafael, Merrylands, 9. septembra 2000.

MATEJA JOŽEFA ŠTEFANIJA KOŠTRICA, Ewatt, ACT. Oče Jožef, mati Jožica, roj. Srečkar. Botra sta bila Simona Srečkar in Marjan Osolnik. – Sv. Peter in Pavel, Garran ACT, 17. septembra 2000.

KATE FRANCES STARIHA, Kings Langley, NSW. Oče Henri, mati Miriam, roj. Bavčar. Botra sta bila Judita Bavčar – Skubla in Mark Stariha. – Sv. Rafael, 8. oktobra 2000.

Novokrščenim malčkom, staršem in botrom iskrene čestitke!

POKOJNI - Osemnajstega oktobra 2000 je v Newcastleu umrl FRANC ČERMELJ. Rojen je bil v vasi Budanje pri Vipavi, 11. 7. 1937. V Avstralijo je prišel 12. 1. 1957 skupaj z Ivanom Makovcem. Takoj po prihodu ga je pričakal bratranec Jože Curk, ki je po poklicu zidar, in ga odpeljal v Newcastle, kjer mu je dal delo v zidarski stroki. Franc se je poročil z Jeanette, ki je bila avstralskega rodu. Leta 1981 je izgubila življenje v prometni nesreči. Franc je imel raka na ledvicah. Zapušča štiri otroke: Tino, Yvette, Franka in Jeanette, v domovini pa še sestro in dva brata. – Pogrebne molitve za pokojnega Franca so bile opravljene 20. oktobra v cerkvi sv. Tomaža O'Toole, Broadmeadow, nato je sledila upepelitev. – Naše iskreno sožalje vsem domačim in sorodnikom pokojnega Franca.

SV. RAFAEL, MERRYLANDS

Ves mesec november se bomo dnevno spominjali pri sveti maši vseh naših pokojnih, tako tistih, ki so nam jih svoji priporočili kot tudi drugih, ki se jih nihče ne spominja.

PRAZNIK KRISTUSA KRALJA VESOLJSTVA

, 26. novembra, nedelja. Pri praznični maši ob pol desetih bo slovesnost prvega svetega obhajila, ko bo šest otrok prvič prejelo Jezusa v svoja srca. Spomnimo se jih, da bi jim ta dan ostal v živem spominu in bi ostali Jezusovi prijatelji vse življenje. To je odvisno v največji meri od staršev, če jim bodo dali zgled lepega krščanskega življenja z redno molitvijo doma in z redno sveto mašo in pogostim sv. obhajilom. Otroke je za njihov praznik prvega sv. obhajila pripravila gospa Milka Stanič.

SREČANJE BOLNIKOV in upokojencev bo v četrtek, 30. novembra. Srečanju molitvene skupine pri rožnem vencu ob desetih dopoldne bo sledila sv. maša ob 10.30, nato pa kosilo in srečanje v dvorani. Obvestite se med seboj in nudite prevoz komu, ki sicer ne more priti. – Prosimo, da patra obvestite o bolnikih, da jih obiščemo.

PRVA ADVENTNA NEDELJA, 3. decembra, začetek priprave na božič. Prižgali bomo prvo svečo na adventnem vencu. To nedeljo po maši ob 9.30 bo v dvorani miklavževanje z nastopom otrok Slomškove šole in obdarovanjem kot ponavadi pretekla leta.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA bo od sobote, 16. decembra, do božične vigilijske, ki je na 4. adventno nedeljo, 24. decembra. Vsak večer ob sedmih ste vabljeni k lepim molitvam in pesmim, ki izražajo hrepenenje po Odrešeniku. Vzemite adventni čas resno za duhovno pripravo na božič in se radi udeležujte devetdnevnic in pristopite k zakramentu sv. spovedi in sv. obhajila. Napravite si doma pri Marijinem kipu adventni venec iz zelenja. Na njem naj bodo tri vijolične in ena roza sveča, ki jih boste prižigali postopoma: na predvečer 1. Adventne nedelje prvo, naslednjo nedeljo drugo (roza sveča je za 3. Adventno nedeljo). V sredini pa naj bo bela sveča, ki jo boste prižigali na sveti večer in nato vsak večer v božičnem času med večerno molitvijo. Med molitvami naj bo gotovo angelovo češčenje.

SVETO SPOVED lahko opravite vsak četrtek, petek, soboto in nedeljo pred mašami. Posebno vam priporočam prejem tega zakramenta v adventnem času. Nikoli naj ne bo zgolj formalnost, ampak vedno globok

pogled v moje dušno stanje: kakšno je moje razmerje do Boga in bližnjega – posebno v moji družini. Ob tej priliki prosimo, naj nam zakramentalna (pomagajoča) milost pomaga, da se obvarujemo bodočih padcev v stare grehe in napake.

BOŽIČNI SPORED

24. decembra, 4. adventna nedelja in obenem božična vigilija. Pri maši ob 9.30 bomo zaključili božično devetdnevnic. Zvečer ob enajstih bo spovedovanje do 11.45. Med tem časom lahko obiščete jaslice v cerkvi in počastite novorojenega Zveličarja.

25. decembra, ponedeljek, ROJSTVO NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA

Opolnoči slovesna polnočnica za vse naše žive in pokojne člane skupnosti. Prepeva mešani zbor.

8.00: zgodnja, pastirska maša – ljudsko petje

9.30 dopoldne: dnevna, velika maša, zborovsko petje

26. decembra, torek. Praznik svetega Štefana, mučenca

9.30 dopoldne: praznična služba božja

6.00 zvečer: večerna praznična maša

28. decembra, četrtek. Nedolžni otroci

10.00 dopoldne: srečanje molitvene skupine – rožni venec

10.30 dopoldne: praznična maša nedolžnih otrok – mučencev

31. decembra, nedelja. SVETA DRUŽINA. Silvestrovo.

9.30 dopoldne: praznična maša. Zahvalna pesem za konec leta.

1. januarja 2001, ponedeljek. NOVO LETO. PRAZNIK MATERE BOŽJE

9.30 dopoldne: praznična maša, Mati božja

7.00 zvečer: praznična maša, Mati božja

7. januarja, nedelja. Gospodovo Razglašenje, Trije kralji

ŠTEFANOVANJE bo tudi letos v naši dvorani na štefanovo, v torek, 26. decembra ob pol osmih zvečer. Igral nam bo ansambel Veseli Gorenjci. Spet imate priložnost, da se srečate s svojimi prijatelji in se z njimi povesele. Pri žrebanju vas čakajo lepe nagrade.

WOLLONGONG – FIGTREE – 10. decembra, druga adventna nedelja: redna služba božja ob petih popoldne. Po maši prihod Miklavža in obdarovanje.

24. decembra, 4. adventna nedelja in božična vigilija

– ob osmih zvečer zgodnja polnočnica. Pred mašo petje božičnih pesmi.

1. januarja 2001, ponedeljek. Novo leto. Praznik Matere božje, božična osmina – ob štirih popoldne praznična služba božja.

14. januarja, 2. navadna nedelja, ob petih redna maša, kakor vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu.

NEWCASTLE-HAMILTON pride na vrsto za službo božjo v nedeljo, 7. januarja – Gospodovo razglašenje: stolnica Srca Jezusovega ob šestih zvečer. Po maši srečanje v dvorani.

CANBERRA pride na vrsto za slovensko službo božjo enkrat mesečno, na tretjo nedeljo v mesecu. Kraj

V spomin Ljubu Pirnatu

Po kratki bolezni je v 72. letu starosti 13. oktobra letos umrl moj in vaš prijatelj, upokojeni zobni tehnik Ljubo.

Tudi iz podatkov, ki sem jih imel na voljo za pisanje knjige Bratje Pirnat vem, da so bila njegova življenjska pota bogata in viharja. Kot mladenič in učenec zobne tehnike, si je želel več svobode in spoznavanja širnega sveta. Po petih letih bivanja v Argentini, se je leta 1953 preselil v Melbourne, kjer je našel delo, se poročil z Jelko Bole ter si ustvaril dom in družino.

Ljubo je sčasoma postal dober in spoštovan strokovnjak med zobnimi tehnikami. Nudil je svoje usluge tudi številnim rojakom v Melbourneu. V 43 letih bivanja v Avstraliji ni bil le zobozdravstveni delavec. V slovenskih društvih je deloval kot dramski igralec in pevec. Dolga leta je pel tudi v cerkvenem pevskem zboru

je cerkev sv. Petra in Pavla, Boake Place, Garran, ACT. Torej nedelja, 17. decembra (redna), nato na božič, v ponedeljek, 25. decembra (izredna), nato pa spet v nedeljo, 21. januarja (redna) – vedno ob šestih zvečer. Lepo vabljeni!

ZLATA OBALA ima slovensko službo božjo v soboto, 30. decembra, ob 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Clear Island Waters, Qld. Povabite še druge, ki tega ne bodo brali.

CORNUBIA, Planinka, pride spet na vrsto v nedeljo, 31. decembra, ko je praznik sv. Družine in zadnji dan leta. Sv. maša bo ob petih popoldne. Potem sledi silvestrovanje.

p. Valerian

izpod TRIGLAVA

v Kewju. Kot aktivni soorganizator društvenega življenja in družabna osebnost je bil priljubljen med vami, slovenskimi priseljenci.

Hvaležen sem mu za gostoljubje ob mojem kratkem obisku v Melbourneu leta 1998, ko sem spoznal mnoge med vami in nazadnje napisal knjigo o vašem življenju na tej oddaljeni celini.

Po ženini smrti je Ljubovo srce začelo hrepeneti po rodni domovini, po bratih in njihovem petju. Tako je leta 1995 hišo prepustil sinu Petru in hčerki Marti, se poslovil od rojakov ter se vrnil v svoj rojstni kraj, Jarše pri Domžalah. V bližnjih Radomljah si je kupil hišo z vrtom polnim rož in okrasnega drevja. Priključil se je sedmim bratom pri petju in si našel veliko prijateljev. Upokojenski čas si je krajšal s pevskimi vajami in številnimi nastopi. V oporo mu je bila tudi prijateljica Marija. Kljub temu ni mogel pozabiti na drugo njemu drago domovino, Avstralijo. Kot naročnih Rodne grude in Misli je redno spremljal življenje izseljencev. Obiske prijateljev iz Melbournea je imel za velik praznik.

Ljubo Pirnat je bil mož zdravega duha, zvest koreninam svojih prednikov. Ohranili ga bomo v lepem spominu. Tudi vi se ga spomnite v molitvi.

DR. VELIMIR VULIKIČ, DOMŽALE, SLOVENIJA

Dolenjske je glavna pri cvičku; zelen pa je stara sorta iz Vipavske doline, ki jo uporabljajo pri izdelovanju visoko kakovostnih vin.

Znamke iz umetnostne serije pa proslavljata 100. obletnico rojstva umetnika Toneta Kralja. Na prvi je njegov avtoportret in nevihta, na drugi avtoportret in Judita. V osrednji Sloveniji slavi Tone Kralj kot eden vodilnih predstavnikov ekspresionizma in novega realizma v prvih desetletjih po prvi svetovni vojni, medtem ko je na Primorskem cenjen predvsem kot avtor poslikav številnih cerkvenih notranjosti.

Znamke, ki jih je Pošte Slovenije izdala oktobra, nam je kot vedno poslala naša zvesta sodelavka Maura Vodopivec.

Pisma o slovenščini našim rojakom v Australiji, XXV.

Mirko Mahnič

3. Veznik (konjunkcija)

Veznik veže posamezne besede in stavke. Ločimo jih v priredne in podredne.

Priredni vežejo dva glavna (samostojna, neodvisna) stavka:

Nestrpno je čakal, nato je odšel (dva glavna stavka, lahko ju ločimo s piko).

Priredni vezniki so: vezalni (in, pa, ter, tudi, potem, nato), ločni (ali – ali), protivni (a, ali, toda, vendar), vzročni (zakaj, kajti, saj, sicer, namreč), sklepalni (zato, torej, tako).

Vejica stoji pred **vsemi** temi (prirednimi) vezniki, **razen** pred vezalnimi **in, pa, ter** ločnim **ali – ali**, kjer vejice ni!

Podredni vezniki vežejo glavni (nadredni) stavek z odvisnim (podrednim) stavkom: Sprehaja se, ko bi moral delati. Pomni: tudi v odvisnih stavkih mora biti glagol (kolikor glagolov, toliko stavkov).

Podredni vezniki so časovni, krajevni, posledični, dopustni, pogojni, vzročni, namerni: kadar, dokler, odkar... kjer, koder, kamor... da, tako da... dasi, čeprav, četudi... če, ako, samo da... ki, ko, ker... da.

Dodajmo: kot podredne veznike uporabljamo poleg pravkar omenjenih tudi vprašalne zaimke in prislove ter oziralne zaimke in prislove: kdo, kaj, kakšen, kje, kam, kdaj, zakaj, kako, koliko... kdor, kar, ki, kateri, kolikor... (Povej mi, **kdo** je prišel... Šel sem, **kamor** so šli vsi...)

Pa vejica? Sredi stavka redno stoji pred podrednim veznikom: 'Pridi, če utegneš.' Če pa obrnemo stavčni red, postavimo vejico za podrednim stavkom: 'Če utegneš, pridi.'

4. Medmet (interjekcija)

Breznik pravi, da »medmeti naznanjajo dušne občutke ali posnemajo prirodne glasove«: ajs, joj, fej, hm, ala, juhuu – tresk, beee, muuu, kokodak, mijav, ihaha...

5. Členek (partikula)

»Členki so različne besedice ali tudi le osamljeni glasovi, ki se uporabljajo samostojno ali pa kot navezek drugim besedam in ki nimajo samostojnega pomena, a včasih premaknejo pomen, včasih pa besede okrepijo.« (Slovnica 1965).

Členki so npr. navezki, ki jih srečamo pri zaimkih in prislovih. Takšni navezki so –er, –da, –kaj, –koli: dokl-er, nikod-er; mor-da, seve-da, res-da; tam-kaj, tja-kaj, ven-kaj; kdor-koli, kjer-koli (pišemo lahko ali skupaj: kdorkoli, lahko pa tudi narazen: kdor koli).

Kot samostojni členek v nekaterih reklih nastopata **si** in **ga**: lej **si** ga no, lomil **ga** je, gorje **si** **ga** človeku, bog **si** **ga** vedi...

Členki so: seveda, resda, kajti, gotovo, menda, tudi, sicer... **Ja** kam pa je šel, **sicer** pa mi je vseeno, ti si **torej** tisti čudak, **ravno** to bi moral vedeti.

Še več: s premeščanjem členka se spremeni pomen stavka: **Tudi** vrabček je priletel na polje. Vrabček je **tudi** priletel na polje. Vrabček je danes priletel **tudi** na polje. (F. Žagar, Naš jezik, 1982).

No – vendar smo končali dolgo poglavje o besednih vrstah. Zdaj pa se nam odpira še mnogo zanimivega in morebiti bolj prijetnega in – lažjega.

Veleposlaništvo R Slovenije v Canberri obvešča, da bodo konzularne ure v nedeljo, 3. decembra 2000 od dveh do štirih popoldne v Slovenskem klubu Perth, 131 James Street, Guildford. Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš E-mail naslov: vca@mzz-dkp.sigov.si

SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI

MARIJA KMETOVA

22

Ko so bili tako prvokrat zbrani vsi skupaj, so se pozdravili iz dna duše in bili veseli, da je tako narastlo njih število. Frančišek jim je govoril:

»Če ima kdo kaj na srcu, naj mi pove, da mu pomagam, če je v moji moči.«

In je dajal nasvete in tolažil in razsojeval. Nekaj bratov je tožilo:

»Čudimo se, o Frančišek, naš oče, da najdemo tolikrat duhovnike, ki so ošabni in pohlepni in ne skrbijo za svetišča božja. Ljudje prihajajo k nam in se pritožujejo radi tega in vera gine iz njih duš.«

»Rekel sem vam že,« je odvrnil Frančišek, »da so duhovniki oni, ki imajo Sina božjega v sebi in v rokah. Zatorej ne glejte njih slabosti in grehov. Išcite vedno zatočišča pri njih. Spoštujte jih, priklonite se pred njimi in jim poljubite roko. In če vidite duhovnika na konju, ne poljubite le duhovniku roke, temveč poljubite tudi kopita njegovega konja.« In je dodal: »Ne govorim vam tega kar tako. Poslušajte: Ko sem bil zadnjič v Imoli, sem šel k škofu po dovoljenje, da bi smel pridigovati ondi. A škof me je kratko zavrnil, rekoč: 'Je dovolj, če jaz pridigujem ljudem.' Jaz pa sem se priklonil in odšel. Čez nekaj časa pa sem spet prišel k škofu. 'Kaj pa vendar hočeš spet?' je dejal ogorčeno škof. Jaz pa sem dejal: 'Gospod, če oče zapodi sina pri enih vratih ven, pa pride skozi druga spet noter.' Škof je šel vase in mi je dovolil, da smem pridigovati in da smejo pridigovati v njegovi škofiji vsi moji bratje. Glejte, ljubi moji, tako storite!«

Prišel je drugi brat in dejal Frančišku:

»Strašni so ljudje. Bogati so in nikdar siti denarja. Denar jim je vse in trdo je njih srce. Revežem ne pomagajo. Živijo v razkošju, samoljubni so in mesenost in uživanje je v njih. Kaj nam je storiti?«

»Bog je njihov Gospod, kakor je naš,« je odvrnil Frančišek. »In On ima oblast, da jih pokliče in postanejo pravični. Tudi bogatini so vaši bratje, saj jih je ustvaril isti Stvarnik kakor nas. Ne dajte, da bi prišla jeza v vas, radi takih stvari. Bodite vedno prijazni in navajajte ljudi v to, da bodo živeli v miru, da bodo dobri in imeli usmiljenje z reveži. Poklicani smo, da ozdravljamo ranjence, da podpiramo krhke in jih odvajamo s krivih potov. Večkrat je bilo že tako, da so bili nekateri učenci hudičevi, pa so potem postali učenci Kristusovi.«

Potem jih je blagoslovil in jim naznanil:

»Jaz pa menim iti še v Rim k papežu, da mu povem, kako veliko nas je zdaj, in ga prosim, naj mi da višjih nalog, kakor mi je bil tedaj dejal. In če Bog da, pojdem tudi v Sveto deželo. Huda žeja je ondi. Nič ni Kristusa. Pa molite zame in jaz bom molil za vas.«

5. RIM POSLUŠA

Po rimskih cestah so se zbirale množice. Hiteli so ljudje in obstajali na trgu, kjer so videli majhnega, slabotnega in skromnega moža. Bledi obraz je bil kakor marmor svetel in oči so govorile in nežne roke so kakor otroku hitele z besedami v naglih kretnjah in podčrtavale pomen njih vsebine. Zdelo se je, da raste in raste sloka postava govornika, da se dviga od zemlje in objema v ljubezni vse poslušalce. Bil je Frančišek, ki je govoril:

»Zboli pozemski človek. Smrt se bliža. Povedati mu morajo: 'Uredi svoje zadeve, zakaj v nevarnosti si!' Krog njegove postelje se zberejo in postavijo njegova žena, njegovi otroci in sorodniki in se jokajo. Pogleda jih in

tudi on se razjoka. 'Glejte,' jim pravi, 'kaj je storiti z mojo dušo, z mojim telesom in z mojim premoženjem. Vse polagam v vaše roke.' A po besedah preroka je zavržen in preklet oni, ki izroči svojo dušo in svoje zaupanje v take roke. Pa pokliče družina duhovnika, ki pozna življenje tega moža, in ga vpraša, ali se hoče spovedati in zadostiti za svoje grehe, kolikor je v njegovi moči. Bolnik odvrne, da je pripravljen. 'Ali pa hočeš tudi,' pravi duhovnik dalje, 'povrniti vse, kar si odvezel svojemu bližnjemu po krivici, in mu povrniti od svojega premoženja, da tako zadostiš božji pravičnosti?' 'Ah,' pravi bolnik, 'to je nemogoče!' 'Zakaj je nemogoče?' vpraša duhovnik. 'Ker nočem, da bi oškodoval svojo družino. Njo sem postavil za gospodarja vsega premoženja.' In se mu shujša bolezen, jezik mu otrpne in umrje v tem bednem stanju. Vsemu svetu pa bodi povedano, da izgubi tisti človek vse, ki umrje kjerkoli in kakor že v smrtnem grehu in ni zadostil božji pravičnosti po svojih močeh. In da pride hudič in pograbi njegovo dušo, da trpi grozne muke, take, ki jih pozna le oni, ki jih trpi. Duša je trpinčena v peklu, a telo razjedajo črvi. Njegova družina pa si razdeli njegovo premoženje in ga kolne prav v grob, ker jim ni zapustil več. Tako je ljubezen do minljivih stvari tega sveta vzrok, da človek uniči svojo dušo in svoje telo za vekomaj. A jaz, brat Frančišek, ki sem vaš najmanjši služabnik in sem odkritosrčno pripravljen, da vam poljubim noge, jaz vas prosim in vas rotim zaradi ljubezni, ki je Bog, da ste pripravljeni sprejeti te besede našega Gospoda Jezusa Kristusa in še vse druge, ki pridejo iz Njegovih ust, in jih izpolnjujte v ponižnosti in ljubezni. Da bi jih vsi oni, ki jih slišijo in razumejo, razodeli drugim, da bi se tudi drugi okoristili z njimi. Če bodo do konca zvesto izpolnjevali te besede, bo z njimi blagoslov Očeta, Sina in Svetega Duha. Amen.«

Poslušalci so se zdrznili. Še bolj so se zavzeli, ko je pristopil škof iz mesta Terni in dejal:

»Bratje! Gospod, ki je večkrat razsvetlil svojo Cerkev z možmi, ki so bili polni učenosti, vam pošilja tega Frančiška, ki ste ga pravkar slišali. Siromak je, nič ni učen, ves beraški je na pogled, da tem bolj učinkuje njegova beseda in njegov zgled. A čim manj učenosti je v njem, tem bolj je očitna na njegovi osebi mogočnost božja, ki izbere to, kar se zdi svetu neumno, da tako osramoti modrost. Zaradi skrbi, ki jo ima Bog za naše zveličanje, smo dolžni, da Boga častimo in proslavljamo. Zakaj, drugim narodom ni izkazal toliko milosti.«

Frančišek je padel na kolena pred škofa, mu poljubil roko in dejal:

»Milostni gospod! Zares, nihče me ni še tako počastil, kakor ste me danes Vi. Drugi mi natvezajo ne vem kakšno svetost, ki se ne spodobi meni in ki je je vreden le Bog, ki je izvor sleherne popolnosti. A vaša milost je modro postavila mejo med dragocenim in slabim, med častnim in nečastnim, med svetostjo in grešnikom. In je počastila Boga in ne mene, ki sem slaboten človek. Zakaj le Boga, kralja večnosti, nesmrtnega, nevidnega, naj častijo in proslavljajo ljudje na vekomaj.«

G. GOSPA JAKOBA

Odhitel je s trga. A za njim je stekla v črnino oblečena gospa, se naglo prerinila skozi množico in se dotaknila Frančiškove halje.

»Sveti mož,« ga je nagovorila vsa upehana, »iz ljubezni do Boga Vas prosim, stopite z menoj v mojo hišo.«

Frančišek se je ustavil in ozrl.

»Jakoba de Settesoli sem,« je hitela dalje mlada gospa, kakor bi se bala, da ji Frančišek uide, »moj mož je bil rimski plemič Gracijan Frangipani. Brez strehe ste, moja hiša je velika in v čast si štejem in tako vesela bom, če Vam smem vsaj nekoliko postreči. O, lepo prosim!«

In tako pristrčno so se zazrle njene velike in jasne oči v Frančiška in tako iz dna duše so zvenele besede, da se je Frančišek okrenil, namignil svojemu spremljevalcu bratu Leonu in stopil z Jakobom, rekoč:

»Mir bodi s teboj, sestra, in Bog te blagoslovi za tvoje besede in tvoje dobro srce! Rad sprejemem tvojo ponudbo.«

In vsa ožarjena od veselja in sreče se je Jakoba zahvalila Frančišku in ga odvedla proti svoji palači. Ljudje pa so se ozirali za trojico in vzklikali:

»Jakoba de Settesoli! Križ božji, ta lepa, ponosna in bogata gospa, kaj se je odločila, da pojde za Frančiškom?«

»Glejte Jakobo,« so hiteli drugi, »Kaj ji tako žari lice? Niti ne vidi me, ki sem jo pozdravil, v daljo gleda in kakor da je ves svet njen. S Frančiškom gre? Pa si menda ni vzela tako k srcu njegovih besed, da pojde in razdeli vse bogastvo med reveže?«

»Čudovita trojica!« so pravili drugi, »ta plemkinja, ki je sicer tako visoka in sama svoja, pa z bosjakoma? V svojo palačo ju vede?«

Frančišek pa je zahvalil Boga za sestro Jakobom, ko je stopil v njeno hišo. Preden je odšel v razkošno jedilnico, je prosil, ali sme v kuhinjo. In ondi sta z bratom Leonom pomagala kuharju, ki ju ni nič poznal in jima je dal za njuno delo kos kruha.

Se nadaljuje

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

In prijelo ga je, da bi zaklel nad tetinim darom, kot je včasih slišal hlapca ter po vrnitvi od vojakov tudi brata Janeza. Vendar ni izustil besedice. Nak, saj bi žalil Boga in mrtvega očeta. A v njegovi glavi je bil že storjen maščevalni načrt.

»Bog plačaj, teta, Bog plačaj! Nekaj bi pa le še prosil,« se je hlinil.

»Kaj neki? Če ne bo preveč, ti bom rade volje ustregla,« teti njegova prošnja ni bila nič pogodu.

»Vrvico bi potreboval, če jo morda imate.«

»Vrvico? No, to bom pa že kako zvezala iz starih koncev.«

Res mu je prinesla dva kratka konca. Tonček ju je sam zvezal z debelim vozlom ter vtaknil v žep. Preden je teta izustila vprašanje, zakaj mu bo vrv, je že vrgel prazen koš na ramena ter se poslovil: »Z Bogom ostanite, teta! In koline naj vam teknejo!« Skoraj zaloputnil je z vrati.

Maščevanje nad teto je moral sprejeti njen pipec. Takoj za Habjanovo hišo ga je Tonček navezal na vrv ter ga vlekel prav do doma za sabo. Vsak pipčev odskakljaj na mrzli cesti mu je bil v zadoščenje za žulje na hrbtu. Doma pa ga je zmagovalno zavihtel nad glavo ter ga zalučal v vodo pod mlinsko kolo. Tam naj konča spomin na skopo teto Mico!

Zdaj pa se Tonček pelje k ljubljanski teti Franci. Bo ta morda prav taka? Bog ne daj!

»Višnja gora,« je hlapec pokazal Tončku v breg na kup stisnjenih hišic, ki so se prikazale med zelenjem. Tam gori na hribu pa razvaline...

Kot jastreb na svojo žrtev je nekoč prežal v dolino

višnjegorski gradič, tlačil dolenjske kmete in ropal trgovce, ki so tovorili z blagom tod mimo. Tako je otrokom pravil v šoli učitelj Kovač, tako so pripovedovali ob nedeljah pred stiško cerkvijo stari očanci. Stičani so se zares oddahnili, ko so prišli menihi in pozidali samostan. Tako so postali last cerkvene gosposke in se rešili biča višnjegorskih gospodov, ki je sleherni dan žvižgal po njihovih hrbtih. A pod krivo opatovo palico ni bilo hudo, ker je vladala ljubezen in pravica.

Zdaj ni več menihov. Toda samostan še stoji in jih pričakuje, da se vrnejo. Pričakuje jih tudi ljudstvo. In višnjegorske gosposke ni več. Pa tudi njihovega gnezda ne. Le razvaline gledajo v zrak kakor škrbine: s krvjo in žulji dolenjskih tlačanov pozidane stene nekdanjih slovesno razsvetljenih soban in zatohlih ječ.

Tončka je zmotil hlapec, ki je začel praviti o višnjegorskem polžu. Še mati se je muzala, ko njen sinko ni vedel, naj verjame ali ne, da imajo v Višnji gori privezanega polža.

Pregovarjanje med Tončkom in Petrom je ponehalo, ko so pustili Višnjo goro za sabo. Cesta je zavila v samotni gozd, ki baje skriva strahove in hudobne ljudi. Kaj vse so po Dolenjski pravili o njem! Vlekel se je z majhnimi presledki kot ogromna senca črnega oblaka od Višnje gore pa do Grosuplja po velikem klancu, ki so mu rekli Peščenjak. Včasih en sam voz sploh ni prišel skozenj in uboji so se vrstili kot nedelje v tednu. Ko je Tonček potoval v Ljubljano, ni bilo več tako nevarno.

Sekira je v njem zapela že svojo pesem in z grosupeljske strani so ga že začele izpodrivati kmetije. Vendar je zaraščena hosta zbuvala grozo in neme spomine na nesrečne žrtve starih časov. Uboji v primeri z drugimi kraji niso bili redki.

Mati Marijana je po stari navadi napravila križ, za njo tudi hlapec in fant. Potem so vsi skupaj polglasno zmolili očenaš za vse nesrečneže, ki so v hosti izgubili življenje in še niso našli miru.

Tončka je skoraj postalo strah. Čudna tesnoba mu je stisnila srce, čeprav je sedel med materjo in močnim hlapcem. Ko bi bil sam, bi stoletna drevesa gotovo dobila strašne oblike ter bi stegovala po njem svoje košate veje.

»Kaj se bojiš?« je hlapec pogledal dečka. »Ko bi bil pred sedmimi leti z mano tukaj, bi ti šele stopili lasje pokonci!« In začel je pripovedovati, kaj je tistokrat doživel.

Iz Ljubljane se je vračal. Predolgo se je zamudil in je že v mraku vozil z zapravljenčkom po tem gozdu. Kar je opazil pred seboj sključen ženic, ki je s košarico v rokah stala ob cesti in ga poprosila: »Ali bi me ne vzel na voz? Tako sem trudna in strah me je samo v tej puščobi.« No, v dveh bo vse bolj prijetno, si je mislil Peter in ustavil. Ženica je prisedla, košarico – skrbno pokrito z ruto – pa je dala za sedež.

Peter je pogledal od strani in kljub slabi svetlobi opazil, da ima ženica popolnoma moški obraz. Križ božji, celo brke je razločil pod njenim nosom. Vsaj zdelo se mu je tako...

Mrzel pot ga je oblil in komaj je čakal, da bo gozda

konec. Pot pa se je vlekla kot kurja čreva.

Govorila nista mnogo. Voznik je stavil nekaj vprašanj, 'ženica' je kratko odgovorila in zopet je po gozdu odmeval samo ropot voza in peket konjskih kopit.

Peter je pazil na vsako sopotnikovo kretnjo. Vidiš, zdaj je potegnila 'ženica' rutico iz žepa, se useknila in jo nato sama spustila na cesto. Istočasno pa je že zastokala: »Jej, ustavi, ustavi! Rutica mi je padla na tla. Pojdi jo no iskat, ko sem stara in težko lezem z voza.«

Peter je vedel dovolj. 'Ženica' bi rada sama zdirjala z vozom po cesti. Zdaj ali nikoli! Ustavil je konja in ji odgovoril: »Le stopite z voza, mati, saj bom počakal! Bom medtem popravil sedež, ki leze nekam postrani. Najbrž sem izgubil vijak.«

'Ženici' ni bilo nič pogodu, vendar ji ni kazalo drugega: med glasnim vzdihom je zlezla z voza ter šla po robček. A komaj je bila nekaj korakov za kolesjem, je hlapec udaril z bičem po konju. Ostala je daleč zadaj na cesti in s čisto spremenjenim glasom preklinjala voznika.

»Tako nisem še nikoli podil živali,« je Peter končal svoje pripovedovanje. »Malo me je skrbelo, če sem se zmotil in morda le v strahu videl na ženici moške poteze in brke. Toda nisem se varal, kajti doma sem našel v košarici, ki jo je 'ženska' pustila na vozu, dva samokresa in dolg mesarski nož. Kaj je nameraval razbojnik z njim, ve sam ljubi Bog.«

Voznik je umolknil, Tonček pa je še bolj plašno gledal na levo in desno. Niso zastoj zmolili očenaša za nesrečne žrtve. Biti jih mora dolga procesija, ki so v tej samoti našli smrt. Bog jim daj večni mir in pokoj!

Konjič je udarjal s kopiti po kamenju, da je peket prijetno motil morečo gozdno tišino. Počasi je šlo v klanec. A ko je bil enkrat na vrhu, je navzdol proti Grosuplju zapravljenček kar poskakoval. Pa tudi hlapec je počil z bičem nad živaljo ter jo pognal. Čim prej iz gozda, ki skriva toliko krvi! Hitro so bili med hišami. Nato pa dalje proti Škofljici. Konj je ostal ves čas v lahnem diru, kakor bi vedel, da se bližajo cilju.

Bela Ljubljana... Kako je Tonček gledal, ko je na cesti postalo živahnejše in je – kadar koli je cesta zavila iz gozda – pozdravljala iz daljave krtina z gradom. Krog nje pa množica rdečih streh.

»Glej, to je mesto! A zdaj vidiš komaj repek,« je Tončka poučil Peter, ki je v Ljubljani služil vojake in jo je dodobra poznal.

Bela cesta je vodila naravnost proti gričku z mogočnim gradom: vedno bliže, vedno bliže... in končno so zavozili preko Karlovškega mostu. Bili so v Ljubljani.

Se nadaljuje

Franciškov svetni red (FSR) 8.

p. Filip Rupnik

4. Ljubezen do presvete device

MOLITEV

- Frančiškov pozdrav Brezmadežni Devici Mariji (lahko pesem: Bodi nam pozdravljena)

- Preberemo: 2 Kor 9, 6-10.

Premišljevanje (za brate in sestre FSR)

Sleherno človekovo srce išče ideal, ki je vreden, da mu posveti vso ljubezen. Zaradi te naravne težnje se srečujemo, sklepamo prijateljstva, zveze, poznanstva. Naj bo to še tako zahtevno, nihče od nas si pa ne more zamisliti takšnega ideala, kakršnega daje Bog, ko nas kliče: »Hodi za menoj!« Ta klic največje ljubezni predstavlja človekovemu srcu višek lepote.

Marija, Božja in naša Mati, je nov človek z novim duhom, človek za vse čase. O njej verjetno ne bi mogli povedati toliko kot o kakšnem legendarnem Slovencu. Vendar pa je njen zgled dovolj močan, da spoznamo to čudovito luč našega življenja. Kristjani po Mariji najlepše dosežemo pot evangelija, na katero nas kliče Gospod. Ko se Frančišek po dolgem, nemirnem mladostnem iskanju odloči za Kristusa, se z vsem srcem zgleduje in priporoča Njej, ki je Mati Cerkve. Kakor nam je Gospod najbolj podoben v svojem trpljenju in smrti, s katero nas je odrešil, tako nam na veliki petek izroča svojo Mater: »Glej, tvoja mati!« Marija nam je mati na vseh poteh našega življenja, mati, ki se z veselim srcem daruje Bogu. Ko je srce ranjeno ob smrti Sina, se vdano daruje Bogu v trpljenju. Marija je zgovoren zgled, kako Bog ljubi veselega darovalca, ki daruje – ne prisiljeno, marveč radovoljno. Bog nam je od začetka dal svobodo.

Marijo častimo ne zgolj zato, ker nam je pri njej lepo, temveč zato, ker nujno potrebujemo njen zgled in bližino, če hočemo slediti Kristusu. »Ne moremo biti Kristusovi, če nismo Marijini!« (sv. Ciprijan)

Marijina hvalnica: »Moja duša poveljuje Gospoda« je pesem človeka, ki vidi. Tukaj ni nobenega oklevanja ali ovinkov. Marija na svet in na dogodke ne gleda kot nekdo s plašnicami na očeh. Vse gleda s srcem, z očmi vere. Kako bi sicer mogla doumeti, da je neobglen otrok v jaslicah Mesija? Kako bi se sicer mogla sprijazniti z mislijo, da mora bežati pred Herodom in da mora trideset let okušati življenje delavcev? Kako bi mogla iti v ljubezni za Sinom, ko je nesel križ na Kalvarijo ter nam

v trpljenju in smrti izkazal največjo ljubezen.

Zato ljudje, ki dobro v srcu mislimo, od nekdaj iščemo poti, kako bi to edinstveno ženo in Mater postavil v sredo življenja. Najprej zato, ker je preprosta. Ob njej najlepše vidimo, kako naj živimo in delamo v miru, v medsebojni ljubezni in razumevanju, v veselju, potrpežljivosti, v zvestobi in samoobvladovanju. Marija zna razlikovati kaj je dobro in kaj je slabo.

Marija je tista, ki veruje. Naš čas je v marsičem tragičen prav zato, ker so mnogi ljudje zavrgli pravo vero in postajajo fanatični verniki raznih ideologij, nacionalizma; tavajo po svetu hinduizma, ne da bi ga sploh prav(ilno) razumeli, napihujejo pomen bioenergije, prebirajo horoskope in raziskujejo moderno astrologijo; se bojijo določenih živali, določenih števil, malikujejo zdravo prehrano in vegetarijanstvo. Sad vsega tega vemo, kakšen je: še večja praznina in samota.

Marija ravna čisto drugače. Popolnoma zaupa Bogu. Vse pričakuje od njega in hkrati vse dela po najboljših močeh. Odgovorna je do moža in do Božjega Sina. Ima srce za druge ljudi, zato je vedno pripravljena biti s tistimi, ki jo najbolj potrebujejo. Ko potrebuje pomoč njena sorodnica, zapusti udobje svojega doma in ji gre pomagat. Ko je Jezus visel na križu, je bila edina opora Janezu in kasneje, po vstajenju, še drugim učencem.

Ker Marija Bogu popolnoma zaupa in naredi, kar je v njeni moči, Bog lahko tolaži, spodbuja, krepi... Prav v tem doseže geslo sinode Cerkve na Slovenskem svoj vrh oziroma namen: Izberi življenje! Ne gre samo zato, da nas bo Slovencev več, ampak da življenju, ki ga živimo, dajemo vsebino in smisel, da plavamo proti toku, ko gre za Boga in človeka, za resnico, ki nas edina osvobaja.

Bog sam nam je dal čudovite sposobnosti, četudi so majhne. Vendar nikoli niso zaključen krog. Pomembno je, da jih odkrivamo in da sodelujemo z njegovo milostjo. Če se bomo držali te poti, bo tudi nam Vsemogočni »storil velike reči«, kakor jih je Mariji in Frančišku.

Za poglobljanje in razmišljanje

- Frančiškovi spisi: Hvalnica stvarstva.
- Katekizem katoliške Cerkve: Marija, Kristusova mati, Mati Cerkve (963).
- Literatura: Največja ljubezen (Rakovnik 1973); Posvetnjak Janez in svetnik Frančišek.
- Z. Linič: Moliti s sv. Frančiškom...

križem AVSTRALSKE SLOVENIJE

Breme biološke dediščine

Rodil sem se v Melbournu leta 1968. Ob rojstvu so me oddali v posvojitev. Imel sem srečo, da sta me pri enajstih mesecih posvojila Marjorie in Branko. Več let sta se trudila imeti svoje otroke, in tako sta leto za menoj posvojila še deklico.

Oče je rojen v Sloveniji in je v Avstraliji od leta 1949. Leta 1964 se je poročil z mamo, ki je Avstralka angleško-irsko-francoskega izvora. S sestro sva odrasčala v toplem in srečnem domu, kjer smo cenili našo multikulturno dediščino in so nama bili dani vsi pogoji. Že zgodaj sta nama starša povedala, da sva posvojena, vendar me to nikoli ni vznemirjalo – nikoli ju nisem zaradi tega gledal drugače. Šele v poznih najstniških letih sem se začel spraševati, kakšna je moja biološka dediščina in se pri enaindvajsetih odločil, da poiščem svojo biološko mater.

Težko je opisati ljudem, ki te izkušnje nimajo, kako sem lahko začel s tem iskanjem po vsem, kar je moja družina storila zame. Marjorie in Branko sta tista, ki sem ju vedno smatral za svojo pravo družino, spoštujem ju in sem jima hvaležen. Vendar pa je nekaj normalnega tudi potreba vedeti, kdo so tvoji biološki starši, še sploh za tiste, ki so morda nagnjeni h kakšnim boleznim – diabetesu, raku ali duševnim boleznim?

Ko sem dopolnil 21 let, so mi izročili kopije mojega rojstnega lista in posvojitvene papirje, in tam sem našel zapisano, da je bila moja biološka mati – Barbara – stara 34 let, ko me je rodila, in je iz Adelaide. To je bilo prvo presenečenje; pričakoval sem, da bo mlajša.

Napotili so me k organizaciji v Carltonu, ki se ukvarja z ljudmi, ki jih je prizadela posvojitev, in junija 1989 so začeli delati na mojem primeru. Septembra istega leta so me poklicali po telefonu. Socialni delavec mi je povedal, da še niso našli moje biološke matere, vendar so odkrili pet let starejšega polbrata, ki je bil prav tako ob rojstvu oddan v posvojitev, in jo poskuša najti.

To je bila zadnja stvar, ki sem jo pričakoval, in njegova reakcija je bila podobna moji. Poklical sem ga in dobila sva se nekaj dni kasneje. Srečanje je bilo čudovito. Bilo

Od leve proti desni: Brendon, Helen, Steve, James in Susan

je neverjetno doživetje najti nekoga, s katerim si v tako tesnem sorodstvu in je vendarle tujec. Primerjati življenske zgodbe, stvari ki jih imava rada, podobnosti... Od takrat sva se zbližala in se odlično razumeva.

Najino biološko mamo Barbaro so našli nekaj dni pozneje. Z možem je živela v enem bolj oddaljenih okolišev Melbournu. Bila je popolnoma šokirana, da so jo našli, še bolj pretresen pa je bil njen mož, ki ni poznal ženinke zgodovine. Zaradi njegove neplodnosti nista imela otrok. Do danes Barbarin mož ni sprejel dejstva, da je prej imela otroke in noče govoriti o tem. Po prvem šoku se je Barbara končno strinjala, da se sreča s Stevom in z

mano, kar se je zgodilo decembra 1989. Srečanje je bilo mučno; Barbara ni pokazala nobenih čustev in je govorila o povsem drugih stvareh kot o tem, od kod sva se vzela. To je bilo prvič in do zdaj edinkrat, da sva srečala Barbaro – tu in tam smo govorili po telefonu in si do nedavnega redno pošiljali božične voščilnice.

Vendar je Barbara na tem srečanju omenila še enega sina, ki ga je prav tako dala v posvojitev. S Stevom sva takoj odšla na Department of Community Services in se pozanimala za tega 'brata'. Več mesecev je minilo in nič se ni zgodilo. Maja 1990 sem jih poklical in povedali so mi, da so podatke našli, vendar še čakajo na potrditev. Čez tri dni pa je zazvonil telefon in povedali so mi, da je Barbara leta 1961 v Melbournu rodila hčerko, ki je bila posvojena nekaj dni po rojstvu.

Spet sva bila popolnoma šokirana – nisva si mogla zamisliti, da imava sestro, ko sva vendar izvedela za brata. Tudi z njo, Susan, smo se srečali in vzpostavili topel odnos, ki traja še danes. Žalostna stran tega odkritja je bila, ko je Susan stopila v stik z Barbaro in je ta zanikala, da ima hčerko in zavrnila vse stike.

V naslednjih letih smo se še naprej pogovarjali o tem, če naj se prepričamo, ali res obstaja brat. Do leta 1997 se ni zgodilo nič, takrat pa so se pri Susan začeli zdravstveni problemi in čeprav so bili rešljivi, je kazalo na to, da so lahko podedovani. Tako se je Susan, oborožena s pismi zdravnikov in advokatov, obrnila na organizacijo, ki je spravila skupaj Steva in mene in jih prosila, če bi stopili v stik z Barbaro in jo vprašali o zdravstveni zgodovini njene družine. Barbara se ni odzvala.

Maja 1998 smo dobili neverjetno novico, da je Barbara leta 1950 in 1960 rodila sina in hči v Južni Avstraliji in oba dala v posvojitev. Brata so odkrili v Melbournu in sestro v Adelaidi in ju poklicali. Brat Brenton je najbolj težko opredeljiv karakter izmed nas in je imel v življenju veliko problemov. Redne stike ima s Stevom, ne pa toliko s sestrami in z mano. Helen, sestra rojena leta 1960, pa je res pravo veselje, edina od nas je poročena in ima otroke. Odrasla je kot edini otrok, tako da je bil odkritje, da ima brate in sestro kot od Boga poslano. Ko je bila Helen leta 1989 noseča s prvim otrokom, je začela iskati svojo biološko mater. Pravzaprav je našla Barbaro preden sva jo midva s Stevom. Tako kot Susan, jo je Barbara zavrnila; zanikala je, da ima hči. Takrat je izvedela za Brentona, vendar ga ni našla in je odnehala.

Jaz sem prvi srečal Helen. Konec julija 1998 sem šel posebej zato v Adelaido in jo srečal na letališču. Susan, ki je bila v Adelaidi s svojimi sorodniki, se je dobila z nama naslednji dan. Srečanje s Helen, njenim možem in

otroki je bilo grenkosladko. Do danes smo ohranili lep odnos in kljub razdalji se redno dobivamo.

Helen je v Adelaidi telefonirala Barbarinim sorodnikom, da bi izvedela, kakšen človek je. Poročila so bila mešana, vendar je iz njih izluščila, da je Barbara duševno neuravnovešena ženska. Naslednji šok je bilo dejstvo, da je Barbara leta 1964 rodila še eno hčerko, ki pa nikoli ni bila posvojena v družino. Mogoče bomo našli tudi to sestro, ki je, ko to pišem, še ne poznamo, vendar je že dejstvo, da je imela Barbara šest izvenzakonskih otrok in se je vsem odpovedala, vredno premisleka.

Dobra stran te zgodbe je, da je nas pet uspelo vzpostaviti vez. Uspelo nam je ignorirati odnos naše biološke matere in se dobivati vsemu navkljub. Ni ravno pogosto, da spoznaš brate in sestre, za katere do pred kratkim nisi imel pojma, da obstajajo.

Za konec tega pisanja naj parafraziram znani citat: skrivnostne so poti življenja in vsak od nas je na različne načine bogatejši zaradi preizkušenj, ki so ga doletele.

**JAMES LENSACK, STANOVALEC
BARAGOVEGA DOMA, MELBOURNE, VIC.**

27. olimpiada v Sydneyu

Olimpijska bakla je v Grčiji iz gnezda zletela,
v rokah raznih ljudi po svetu blestela;
tekali so skozi mesta in vasi
vsi srečni kdor jo v roke dobi.

Z baklo čez hribe, doline, široko morje,
tak dolga povorka ni bila še.
Po celi Avstraliji so z baklo leteli,
gledalcev nešteto povsod so imeli.

Za vse ta spomin bo do smrti ostal.
V Sydneyju je bakla dobila pristan.
Otvoritev olimpijade – ne morem verjet,
kaj vse nam pokaže današnji svet.

Žarometi so čudovito krasili nebo,
nepopisne lepote je zrlo oko.
Žarometi so razno cvetje v zrak metali
z neba lepo punčko kot angela dol poslali.

Živa lepa punčka je po zraku frlela
kot da bi peruti metulja imela.
Nebo je žarelo, vse se je lesketalo,
turistom lepote Opere House kazalo.

Olimpiada je privedla v Avstralijo mnogo ljudi,
iz celega sveta složno združeni.
Neštete zastave so po zraku vihrale,
športnike različnih narodov vsem kazale.

Nedeljska novica me je najbolj razveselila,
da je mala Slovenija dve zlati medalji dobila.
Avstralci so se najbolj izkazali
z osemindesetimi medaljami so se smejali.

Vsi narodi se pozorno v športu vežbajo -
žrtvujejo, z vso vnemo učijo -
da končno zlato medaljo dobijo.
Še konj, lepa žival, poslušaj, visoko skoči,
da pohvalo on, učitelj in gospodar dobi.

Prav vsem za veliko požrtvovalnost hvala,
Avstralija je za olimpijado mnogo dala.
Avstralska zastava se lahko s kengurjem ponaša,
živel kenguru in lepa Avstralija naša.
MARCELA BOLE, MELBOURNE, VIC.

Pokojni

Dvanajstega marca 2000 je umrla moja sovaščanka,
SLAVA TONČIČ, roj. Kakovič. Rodila se je 6. avgusta
1921 v Ritomečah na Primorskem. Zapušča moža
Avgustina, sinova Gina in Daria, sestro Vittorio in
Thomastownu in v domovini sestri Paulo in Amalijo.
IVANKA KLEVA, NORTHCOTE, VIC.

Tukaj pošiljam podatke od pokojnega prijatelja.
KARLO GODINA je umrl 15. aprila 2000. Maša je bila
v cerkvi v Deer Parku. Karlo je bil rojen 4. avgusta 1926
v Slivju na Primorskem (občina Sežana). Leta 1952 je
zapustil domovino in odšel v Trst, kjer sta se poročila z
Angelo Filipčič iz sosednje vasi Hotična. V Avstralijo
sta prispela leta 1954. Živel sta v Deer Parku, Mel-
bourne. Rodilo se jima je pet otrok: Alfrida, Boris,
Karolina, Bruno in Max.

LILIANA BREZOVEC, MELBOURNE, VIC.

Oglas

ŽELIM SI PRIJATELJSKEGA ZNANSTVA S
SLOVENKO DO 65 LET. PREDNOST IMAJO
MELBOURNČANKE. MOJO TELEFONSKO
ŠTEVILKO LAHKO DOBITE V UREDNIŠTVU.

Poročilo arhiva verskega središča v Kewju

Spet je čas, da vam povem kako gre z našim
dragocenim arhivom. Počasi, moram reči, precej, precej
počasi. Kdo bi verjel, da je od tolikih Slovencev v
Avstraliji tako malo tistih, ki imajo kakšno sliko, pismo
ali spomin od naših patrov ali celo od svojih zgodnjih
dni v Avstraliji?

Res sem hvaležna za prav vsako sliko, vsak napisan
ali posnet spomin, za vsak star izvod Misli ali Žara, za
vsako pismo. Gospod Brne je poiskal nekaj zgodnjih
izvodov časopisov, pa par, ki želi ostati neimenovan, je
našel stare časopise in si izposodil iz zasebnih albumov
tri krasne slike. Če se oni lahko tako lepo zanimajo, zakaj
se ne bi še vi?

Predstavljajte si: če nas je 10.000 Slovencev v
Avstraliji (in Bog gotovo ve, da nas je več) in bi samo
vsak deseti kaj daroval ali fotokopiral, bi imeli na

Sprejem po poroki Toneta in Lidijane Švigelj na
velikonočni ponedeljek 1953 v Chullora Railway
Campu. Od leve proti desni: Darijo Bizjak, p.
Beno Korbič, Danica Mirnik, nevesta in ženin,
Franc Mirnik, senator Tony Mullvihill in Dora
Čelik - Poljak. Fotografija je po nesreči izpadla iz
septemberskih Misli, stran 212.

skupnem mestu 1000 dokumentov ali slik Slovencev v
Avstraliji. In če bi vsak malo, vsaj v dveh stavkih,
razložil, kaj slika prikazuje, bi bilo to tisoč razloženih
slik Slovencev v Avstraliji, zbirka, ki bi se ohranila za
vekomaj. Predstavljajte si, kakšna slika slovenskih
priseljencev v Avstraliji bi to bila!

Drugo leto bo že 50 let, odkar so prvi frančiškani prišli
v Avstralijo. Za to veliko praznovanje je gospa Draga

Gelt začela pripravljati kroniko dela slovenskih duhovnikov in sester med Slovenci v Avstraliji. Po najboljših močeh bi ji rada pomagala z gradivom iz našega arhiva. Toda kako naj ji pomagam, če je arhiv skoraj prazen, vsaj kar se tiče patra Bena Krcbiča, patra Klavdija Okorna, patra Rudolfa Pivka, rev. dr. Ivana Mikule in patra Odila Hajnska?

Kronika bo v slovenščini in angleščini, tako da bo lahko o naši zgodovini brala tudi tretja generacija Slovencev v Avstraliji. Seveda bi radi, da bi bila izdaja izredno bogata – s slikami, z zgodbami... Iskreno verjamem, da si tudi vi želite, da bo izdaja izpopolnjena. Veliko lahko pomagate: s slikami, filmi (gotovo ima kdo doma posnet kakšen Super 8 ali Standard 8), s pismi ali spomini. Ni važno, od kod so te stvari, samo da so povezane s kakšnim patrom ali sestro. (Seveda je gradivo, ki nima zveze s patri ali sestrami tudi dobrodošlo za arhiv. Tukaj govorim o tem, kako lahko pomagamo Dragi Gelt pri kroniki.)

Zdaj pa na kolenih prosim: pobrsajte malo po predalih in po spominu!

Telefonirate mi lahko na 08 8377 4869. Moj poštni naslov je: Veronika Ferfolja, History Department, University of Adelaide, Adelaide 5005, Australia. Moj E-mail naslov je: vferfolj@arts.adelaide.edu.au Seveda lahko gradivo za arhiv izročite tudi patru Metodu.

VERONIKA FERFOLJA, ADELAIDE, S.A.

Opravičilo

V oktobrski številki Misli, v članku Sodelovanje pri kulturnem programu, nisem navedla Stanke Gregorič, ki je bila producentka večera slovenskega olimpizma. Stanko je za producentko zaprosil slovenski režiser Beno Hvala, ki je po svoji natančnosti in sposobnostih znan po vsej Evropi. Po Stankini zaslugi so na večeru slovenskega olimpizma nastopili otroci slovenskih staršev, rojeni v Avstraliji, med njimi tudi Paul in Alenka Paddle iz Melbourne. Andrew Bratina je po njenem predlogu bral angleški prevod olimpijske zaprisege Mateje Prunk. Beno Hvala je pohvalil Stankino odločnost pri izbiranju nastopajočih. Večer slovenskega olimpizma v slovenski hiši, 19. septembra, je bil na visoki umetniški ravni prav zaradi njenega čuta za pristnost, visoko kvaliteto in zaradi njene nesebične zavzetosti za avstralske Slovence.

V čast mi je bilo, da sem bila povabljen k sodelovanju pri končni uresničitvi tega programa. Stanka in Florjan sta žrtvovala neštete ure svojega dela že v času pred olimpijado v Sydneyju, da Slovencev niso zamenjavali

za Slovake ter v času olimpijade, tako da bodo dogodki zapisani prihodnjim rodovom avstralskih Slovencev.

Zahvaljujem se vama za vajino nesebično, neutrudno in resnicoljubno delo in vajino gostoljubnost.

DRAGA GELT, MELBOURNE, VIC.

Kam? V novo bodočnost

Ne pozabite, da je v Imigracijskem muzeju, na vogalu Flinders in William Street, Melbourne, od 8. novembra 2000 do 28. januarja 2001 na ogled slovenska razstava z naslovom *Kam? V novo*

bodočnost in podnaslovom *Zohranjevanjem slovenskega izročila*. Oglejte si razstavo v čim večjem številu, čeprav je treba opozoriti, da je postavljena prvenstveno zato, da bi avstralska publika na kratko in zgoščeno dobila najzanimivejše in najbolj izvirne informacije o Slovencih in značilnostih njihove kulture.

Večnost

Verjetno vas je veliko gledalo zaključek olimpijskih iger v Sydneyju in še prej slavje – prihod novega tisočletja, čigar prenos je gledalo na televizijskih ekranih dva milijona ljudi iz celega sveta. Pri obeh ste lahko opazili napis ETERNITY – večnost. Gotovo ste se nekateri vprašali kaj imata silvestrovanje ali olimpijada skupnega z večnostjo. Koliko ljudi se je zavedalo pomena te besede? Kaj vse se skriva za njo. Beseda Eternity, vedno lepo pisana z veliko začetnico in z Y podčrtanim nazaj je zanimala Sydneyjčane skoraj 70 let. Bila je predmet pogovorov in mnogih publikacij. Vsa leta je bila del sydejske kulture – navdih za neštete umetnike in razstave. Začelo pa se je nekako takole:

Arthur Stace se je rodil leta 1884 v Balmainu v Sydneyju. Oče, mati, dva brata in dve sestri so bili alkoholiki. Sestri, ki sta imeli bordel, sta bili vedno v sporu z zakoni. Arthur je rasel v revščini in bil prepuščen sam sebi. Pri dvanajstih letih je prišel pod državno varstvo, kar mu ni nudilo možnosti za izobrazbo. Pri štirinajstih letih si je našel prvo delo v rudniku premoga. Pri petnajstih letih so se začeli vrstiti obiski po ječah in začetki alkoholizma. Postal je pijanček, potepuh in se preživljal s tatvinami. V prvi svetovni vojni je služil

vojaščino v Franciji, od koder se je vrnil skoraj slep na eno oko in trpel posledice strupenih plinov. V letih velike ekonomske krize je popolnoma propadel. Živel je od miloščine in se opijal z gorilnim špiritom.

Šestega avgusta se je Stace udeležil cerkvenega srečanja pri sv. Barnabasu, kamor so večinoma zahajali siromaki zaradi hrane. Vedno pa je bil pred razdelitvijo hrane tudi koristen poduk. Stace je opazoval nekatere lepo oblečene v ospredju in vprašal poleg sedečega: 'Kdo so ti ljudje?' Ta mu je odvrnil: 'Mislim, da so kristjani.' Stace mu je dejal: sedaj pa pogledaj njih ali nas. Tudi jaz bi bil rad to kar so oni. Pokleknil je in začel iz srca moliti. Potem se je nekako postavil na noge. Nehal je piti, si našel redno zaposlitev in postal dostojen človek. To je bil prvi prelom.

Drugi je sledil par mesecev kasneje, ko je slišal protestanskega pridigarja: 'Rad bi na glas kričal ETERNITY, da bi me slišal ves Sydney.' Staceju se je beseda Eternity tako vtisnila v dušo in srce, da ga je popolnoma prevzela in si je kar naprej ponavljal: eternity, eternity... Zjokal se je in začutil božji klic, naj jo napiše. V žepu je imel košček krede in začel jo je pisati na pločnik. Čeprav je še svoje ime znal komaj čitljivo napisati, je besedo Eternity zapisal z lepo pisavo in dvajset centimetrov veliki črkami. Tako je potem vsako jutro vstajal ob petih, najprej eno uro molil in se potem podal, kamor se mu je zdelo, da ga Bog tisti dan pošilja. Pisal je po pločnikih na vsakih sto metrov, povsod kjer je bilo najbolj vidno. V sedemintridesetih letih je besedo Eternity napisal več kot pol milijonkrat. Večkrat je o večnosti z vso vneto celo pridigal po ulicah. Na pločniku je imel klobuk in mimoidoče opozarjal, da ima nekaj živega pod njim. Radovedneži so se zbirali, da jim pokaže skrivnost pod klobukom. Tam je bilo Sveto pismo - živa beseda, ki jo je oznanjal poslušalcem.

Njegova identiteta je prišla na dan šele leta 1956, ko je bil Stace čistilec in vodja molitvene skupine. Zalotili so ga, ko je pisal na tla. Sydneyjski dnevnik Sunday Telegraph je 21. junija objavil intervju z njim in tako je skrivnost vsepovsod napisane besede Eternity prišla v širšo javnost. Stace je še naprej ostal skromen in nadaljeval svoje pisanje, ki ga je jemal kot poslanstvo za oznanjanje božje besede, ki nas uči in svari. Beseda Eternity je postala njegova značilna evangelizacija, ki jo je spretno in neutrno izvrševal. Še leta 1963 so v največjem zvonu stare poštna zgradba na Martin Place našli z njegovo roko napisano besedo Eternity.

Umrli je zaradi kapi v domu ostarelih leta 1967, star 83 let. Na glavnem sydneyjskem trgu so po njegovi smrti v

njegov spomin odkrili lepo vdelano besedo Eternity, tako kot bi si preprost pokojnik tudi želel. Končno pa je njegov napis ETERNITY zablestel v njegovi pisavi, le v veliko večji obliki, na sydneyjskem mostu ob začetku leta 2000 in zaključku olimpijskih iger. Ignacius Jones, odgovoren za izvedbo veličastne in svetovno znane proslave, je dejal, da je izbral Stacijevo dediščino, ker se mu je zdela primerna za začetek novega tisočletja.

Arthur Stace je še en primer, kako Bog za veliko delo uporabi še tako majhnega in nepomembnega človeka. Daj Bog, da bi vsi pravočasno spoznali, da nas vse brez izjeme čaka večnost, kjer bomo odgovarjali za vse storjeno v življenju.

ANICA CUDERMAN, MT MEE, QLD

Čestitka

DOMAČI FANTJE, sinovi prve slovenske generacije v Melbourneu, čestitam k vaši prvi zgoščenki, s katero ste se predstavili kot slovenska skupnost v Avstraliji.

Korajžno, fantje, v upanju, da vam bo uspelo doseči še vrsto uspehov in da bodo vaše melodije razveselile marsikatero srce. V slogi je moč.

EMA BOLE - KOSMINA, GEELONG, VIC.

Vesele novice iz Planice

Zadnje čase smo se imeli zares lepo in zadovoljno. Obiskali in razveselili so nas pevci in glasbeniki Štajerskih 7 iz Slovenije. Tudi glasbeniki iz Melbournea in tukajšnji veseli muzikant Peter Grivic so nam podarili lep večer. Na naše pevce iz Wollongonga smo zelo ponosni, upamo, da bodo še večkrat nastopili. G. p. Valerijan in g. p. Filip Rupnik pridejo k nam darovati sveto mašo.

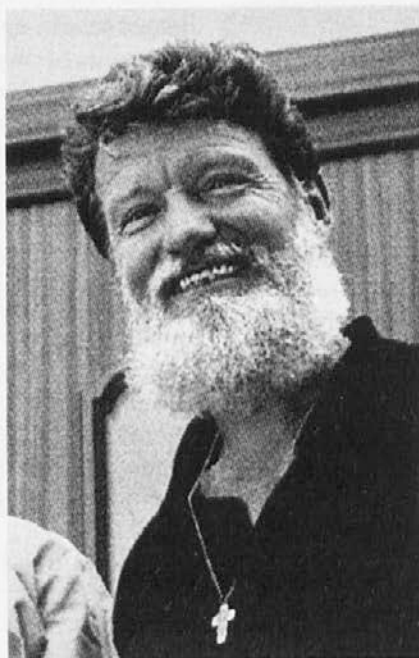
Imamo se lepo in še lepše bi bilo, če bi se zbirali v večjem številu. Pogrešamo vse tiste, ki še živijo v naših mislih. Potrebovali bi še več moči, največ v kuhinji, pa tudi na splošno. Predsedniku g. Ivanu Rudolfu, Terezi Kropič in Margaret Hatežič naj gre zahvala za njihovo naporno delo in trud. Zahvala tudi vsem kuharicam in vsem, ki so v pomoč naši skupnosti. Bodimo hvaležni, da se imamo še kam zateči in pogovoriti v materinem jeziku, ki ga pa počasi zanemarjamo. Končno le potrebujemo drug drugega. Upajmo in ne omagajmo.

IVANKA ŽABKAR, WOLLONGONG, NSW

z vseh VETROV

Pedro Opeka, slovenski misijonar z Madagaskarja, se je rodil 29. junija 1948 slovenskim staršem v Argentini. K lazaristom je stopil leta 1966, študiral je v Ljubljani in Parizu, leta 1975 je bil posvečen v duhovnika, leto kasneje pa je odšel na Madagaskar. Tam je začel delo med revnimi in gradnjo naselij zanje, zaradi česar ga poznajo po vsem svetu. Leta 1994 je bil na Madagaskarju izbran za moža leta, leta 1998 je dobil francosko odlikovanje in je prvi Slovenec, ki ga nameravajo predlagati za Nobelovo nagrado za mir.

tehnično moč lahko vsakdo prinese – potem, tako zaradi eksotike, ne more v misijone. Če kdo pride s takimi nameni, se hitro naveliča.

Značilnosti malgaške kulture

Vsaka kultura ima svojo vrednost, značilnosti, bogastvo. Za Malgaše je značilno njihovo dožemanje življenja, ki je zanje največja vrednota. Zatem povezanost med ljudmi, solidarnost. Imajo besedo, ki označuje temelj njihove kulture, *fihavanana*, kar pomeni medsebojno povezanost, pomoč, bratstvo... Odkril sem, da med ljudmi obstaja nekakšna harmonija, v kateri so vsi zadovoljni, srečni, vsi pri vsem sodelujejo. Nihče se ne čuti na robu

Je mogoče iti v misijone, pomagati ljudem, a ne versko delovati?

Mislim, da imamo kristjani neko identiteto, nekaj svojega. Ne gre samo za to, da bi pomagali, ampak da dajemo tudi neki zgled svojega življenja. Ko prihajaš v afriške dežele, zlasti na Madagaskar, pa rečeš, mene Bog ne zanima, nisem veren, je to zanje nesprejemljivo in tega ne morejo razumeti. Pri misijonarjenju gre za združevanje dela, pomoči ljudem in osebnega, življenjskega zgleda. Tudi ne moreš iti v misijone, ker bo tam drugače. Najprej ti je lepo, ker živiš v umetnem svetu. Mi, stari misijonarji živimo v realnosti. Po treh, štirih letih vidimo probleme, ki jih prej nismo opazili. Če nisi misijonar v svojem okolju, kaj boš hodil drugam? Kaj pa boš novega prinesel tem ljudem? Mogoče tak človek išče samega sebe, a če je doma naveličan in ne ve, kaj bi delal, ne ve, da mora prinašati duhovno moč –

družbe. Ko kdo govori, ga morajo vsi poslušati, ko je kdo v stiski, mu je treba pomagati.

V njihovi kulturi je zakoreninjena tudi povezanost z Bogom Stvarnikom, tistim, ki je ustvaril nebo in zemljo, roke in noge, ki je začetek vsega. Potem pa povezuje s predniki. Ti, ki so umrli, niso izginili za večno, ampak so neposredno povezani s sedanjim življenjem. Zato tudi veliko spoštovanje do prednikov in posebne navade ob smrti.

V čem je bistvo inkulturacije?

V tem, da prilagodimo svoje misijonsko delo tako, da ne izgleda več kot nekaj tujega. Božja ljubezen, ki jo prinašamo, nikjer na svetu ne more biti nekaj tujega, saj je edino, kar ljudi povezuje. Ko spoštuješ – in temelj ljubezni je spoštovanje – drugega človeka, veš, da si ti njegov gost, čeprav ti veš več kot on, si bolj nadarjen, imaš več denarja, več sposobnosti kot on... Spoštuješ

ga, ker si prišel k njemu kot prijatelj, kot brat. Tako čuti, da ga po ljubezni, ki mu jo prinašaš, ne obvezuješ, ga nočeš obvladati. Na nek način pa resnica ostaja resnica. Tudi Malgaši pravijo, da je

KO ČLOVEK RESNIČNO VERJAME V NEKAJ, IMA MOČNO VOLJO IN SE DA POPOLNOMA NA VOLJO, SE LAHKO ZGODIJO ČUDEŽNE STVARI. ČUTIM, DA JE ZA VSEM TEM BOŽJA PREVIDNOST, KI VODI VSE TO DELO.

resnica zelo krhka, tanka. Resnica ne more biti hkrati za slabe ljudi, roparje in za poštenjake. Je ena sama, za Malgaše in za belce. V njej se lahko ujemamo. Le da to resnico moramo znati prilagoditi, ne da bi barantali z njo, jo postavljali na tehtnico. Resnica je ena sama: ti ljudje so tudi božji otroci. Obstajajo duhovni, človeški valovi, na katerih se lahko ujememo. In inkulturacija je iskanje teh valov. Ne moreš se je naučiti z učbenikom.

Inkulturracija zadeva tudi vprašanje podajanja verskih resnic. Resnico posredujemo postopno, korak za korakom. Afričani nas pri tem lahko učijo, kaj je potrpljenje, strpnost. Tudi tega se lahko naučimo od njih, čeprav to še ne pomeni, da posedujejo te lastnosti stoodstotno. Imajo svoje napake, tako kot ima vsak narod svoje dobre in slabe lastnosti. Lahko pa rečem, da zaenkrat v Afriki in na Madagaskarju še obstaja veselje do življenja. Mogoče bi kdo rekel: Ti ljudje ne mislijo, ne vedo, kaj delajo, niso odgovorni. To bi bila prehitra sodba.

Ko pridejo zahodnjaki, zahtevajo od Afričanov, naj imajo manj otrok. Toda kaj so te zahteve prinesle Evropi? Izumira. Evropa izumira v razvoju in velikem denarju. Tam pa je veliko ljudi in umirajo brez denarja. Na Madagaskarju delam za veliko ljudi, ki nimajo stanovanj, tu pa ima malo ljudi veliko stanovanj. Človek se na nek način rad poda v skrajnosti. Na Madagaskarju ni težava v nataliteti: država je velika, večja kot Francija, in v njej živi samo 15 milijonov ljudi. Dežela je bogata, ima veliko naravnih bogastev, težava je pomagati tem ljudem s tehniko, da bi bilo dovolj hrane za vse.

O Slovenski vasi in prispevkih

Gradnja ene hiše stane pet tisoč dolarjev. S 'slovenskim denarjem' smo naredili nekaj deset hiš, naše vasi pa imajo po sto hiš. Slovenska vas pomeni, da Slovenci sodelujemo pri gradnji te vasi in ne da imamo tam posebno vas s slovenskimi imeni in s

slovenskimi cestami. To bi bilo neke vrste kulturno nasilje, Slovenci pa smo vedno spoštovali druge narode. Važno je, da kot Slovenci gradimo vas, kjer bodo bivali ljudje, ki so bili brez doma. Pomagajo nam tudi ljudje iz drugih držav, a

ne pričakujejo, da se bo v njihovi vasi kakšno naselje imenovalo po njih. Darovati moraš brez pričakovanj.

Združeni narodi so že pred dvajsetimi leti prosili vse države v svetu, naj dajo 0.7 odstotka bruto narodnega dohodka za razvoj revnih držav. Do danes nobena država, tudi bogata ne, tega še ni vzela resno. Najdlje sta Španija in Norveška. Vsi smo odgovorni za boljši svet.

Imam pa tudi konkreten predlog. Lahko se kdo obveže, da postane boter in prispeva 50 dolarjev na leto za šolanje enega otroka. Dela nam tudi sicer ne bo zmanjkalo. Zgraditi moramo še 900 stanovanj - ne razkošnih, ampak samo najnujnejše - in vsako stane 5.000 dolarjev!

Prepad med severom in jugom

Jasno vidim, da gre sever v propad, da ste zašli v ulico, iz katere ni izhoda. Krasite jo sicer z lučkami, ki pritegujejo ljudi, vendar pot ne vodi nikamor. To pot, ta predor razsvetljuje, zato da imate občutek, da res živite, da ste polni življenja, da imate prihodnost, da imate vsega dovolj. In ker imate znanje, imate denar, imate tehniko, si dajete občutek, da napredujete. Vendar v resnici ne napredujete. Študentje, ki prihajajo iz Evrope k nam na tečaje, na prakso za nekaj mesecev, vsi jokajo, ko se vračajo. Otroci so me vprašali: »Zakaj ti študentje jokajo, ko gredo domov, ko pa so pri nas živeli preprosto, v nevarnosti, da bi zboleli za kakšno hudo boleznijo? Zakaj jim je težko?« Ker so tukaj odkrili nekaj, česar doma nimajo: nekaj človeške toplote, nasmeha, ki ga v Evropi več ne vidiš, spontanosti, predanosti. Na severu je vse predvideno, preračunano, ne smeš zastaviti življenja za nekaj, česar nisi predvidel, ker si sicer zunaj običajnega tira. Človek tako postane suženj lastnega napredka. Tam lahko še ustvarjaš, si gospodar svojega časa. Ali ne bi bilo mogoče med Zahodom, ki je tako organiziran, zaznamovan s prihodnostjo, ter jugom in njegovo spontanostjo napraviti nekakšne sredine, v kateri bi vsi lahko delali, imeli dovolj hrane, se lahko zdravili, imeli stanovanja, čas za izobraževanje, obenem pa bili tudi gospodarji svojega časa in bolj spontani? To je vprašanje.

Povzeto po Ognjišču in Tretjem dnevu

kotiček NAŠIH MLADIH

Diplomantka JULIE BRCAR iz Sydneyja

P. FILIP RUPNIK

Danes vam predstavljamo JULIE BRCAR, rojeno maja 1978, iz Orchard Hills, ki je bila s svojimi prispevki že nekajkrat 'med nami'.

Marsikaj smo izvedeli o njej leta 1996, ko je z zavirljivim uspehom maturirala na MacCathy Catholic Senior High.

V božični številki Misli iz leta 1999 nas je povabila na družinsko pripravo in spregovorila tudi o adventnem vencu; mlade pa je povabila, naj bi skupaj v molitvi med sveto mašo stopili v novo, sveto leto 2000.

Marca letos je spet poskrbela za mlade. Spodbujala jih je, naj pridejo na duhovne vaje, ki jih bodo vodili kapucini v dvorani ob cerkvi St Mary Margaret v Merrylandsu v dneh med 12. in 14. majem. O prvih vtisih je spregovorila v julijsko-avgustovskih Mislih s spodbudo, da mora vsak, če hoče danes ohraniti vero, uporabiti vsa sredstva, ki so mu dana na razpolago za poglobitev vere in življenja iz evangelija.

Da to zmore, zajema moč pri virih, ki so ji na voljo (evharistija in božja beseda). Ste že videli mladega človeka, ki pred Najsvetejšim vedno do tal poklekne, kljub težavam, ki jo spremljajo po prometni nesreči izpred nekaj let. Tudi avgustovsko srečanje s svetim očetom v Rimu na 15. Svetovnem kongresu mladih je bilo prežeto z željo, da bi mladim pomagala živeti, kakor je treba.

duation 2000

Vseskozi je bila vestna študentka in je uspešno diplomirala na Univerzi N.S.W, Kensington Campus, kot Bachelor of Commerce Information System and Management and Marketing.

Pridružujemo se čestitkam mame Klare in očeta Ivana, sester Michelle (1975), Nataly (1980) ter starih staršev in prijateljev in ji na delovnem mestu želimo poguma in uspehov. Posebej pa ji želimo vztrajnosti v skrbi, da bi mladi naših dni uporabili vse dane jim možnosti za poživitev vere.

MOJE POTOVANJE PO IZRAELU

VERONICA SMRDEL

Bila sem zelo ponosna, ko me je versko središče povabilo, da bi se v Rimu udeležila srečanja mladih s papežem v jubilejnim letu. Vsaki dve leti je mladina z vsega sveta povabljen, da se sreča z njim za World Youth Day in ker je to leto jubilejno, so izbrali Rim. Melbournski nadškof George Pell je poslal povabilo vsaki katoliški cerkvi in katoliški šoli, naj pošljejo zastopnike na to srečanje. Zbralo se nas je 1200 iz velike večine katoliških šol in župnij.

Tudi iz šole, na kateri poučujem, smo poslali pet otrok. Pred odhodom smo hodili v katedralo sv. Patricka na priprave za to romanje. Tam so nas razdelili po skupinah in srečali smo se s tistimi, s katerimi bomo potovali skupaj. Pred odhodom v Rim sem se imela priložnost udeležiti romanja v Sveto deželo ' Izrael. Ker otroke poučujem tudi o judovstvu in mi je bila ta tema blizu, sem si še toliko bolj želela obiskati to deželo.

Prvega avgusta, dvanajst dni pred odhod v Rim, se nas je zbralo 400 ljudi iz različnih krajev Melbourn - en redovni brat, 18 duhovnikov, trije škofje in nadškof George Pell - na letališču Tullamarine za potovanje v Izrael. Leteli smo iz Melbourn do Rima in potem iz Milana do Tel Aviva v Izraelu. Preden smo prispeli do hotela v Tel Avivu, je bil že 3. avgust in na potovanju smo bili 42 ur.

Od petih zutraj smo komaj prišli do postelje in ob sedmih smo morali biti že zbujeni, da smo začeli prvi dan potovanja. Razdeljeni smo bili po avtobusih. Imeli smo tri avtobuse, da so nas peljali okrog. Na vsakem je bil izraelski vodič, štirje duhovniki in škof. Župniki in škofje so bili naši duhovni voditelji.

Prvi dan smo se odpeljali v Cezarejo in si ogledali ruševine of Herodove trdnjave. Bilo je zelo vroče, ker je bil to za Izrael zelo vroč mesec. Vsak dan je bilo okrog 48 do 49 stopinj. Na srečo so imeli povsod klimatske naprave, dolgo stati zunaj pa je bilo hudo. Morali smo piti veliko vode, svetovali so dva litra na dan. Vodo smo morali kupovati, ker ni pitna.

Prvih pet dni bili smo v Galileji. Živelimo smo na Kibbutz - to je bilo značilno življenje za Izraelce. Obiskali smo Nazareth: baziliko oznanjenja, kjer je angel Gabrijel povedal Mariji, da je bila izbrana za božjo mater; cerkev svetega Jožefa in Marijin vodnjak. Tja naj bi Marija

hodila po vodo, ko je živela v tem kraju. Potovali smo tudi v Kano - kraj, kjer se je zgodil čudež na svatbeni pojedini. V tej cerkvi so trije mladi pari obnovili poročne zaobljube. Bilo je zelo lepo. Vsak dan smo imeli mašo v kakšnem krasnem kraju. Gora Tabor, kraj spremenjenja (Mt 17:1-13), karmelski samostan z Elijevo jamo, cerkev sv. Petra. Obiskali smo tudi posebne kraje Jezusovega duhovništva - Betsajdo, Kafarnaum - mesto sv. Petra. Plavali smo v Galilejskem morju in pluli po morju v takšnem čolnu, v kakršnem naj bi Jezus lovil ribe. Prvo nedeljo v Izraelu smo imeli mašo na Gori blagrov, na čudovitem odprtem kraju s pogledom na Galilejsko morje. Bilo je nekaj posebnega.

Peti dan smo zapustili Galilejo in potovali naprej v Jeruzalem. Kraji okrog Galileje so bili zeleni in mirni, v Jeruzalemu pa je bilo bolj živo. Bili smo na palestinskem ozemlju, vojaki s puškami so bili vsepovsod. Prvi dan smo potovali do reke Jordan. V tem kraju smo vsi obnovili naše krstne zaobljube in gospodje so nas krstili v reki. Obiskali smo Jeriho - najstarejše mesto na svetu in Goro skušnjav. Tisti dan smo imeli mašo na kraju, kjer so pastirji pasli ovce, ko so videli zvezdo, ki jim je kazala pot k novorojenemu Jezusu. Bili smo tudi v cerkvi Rojstva in Grotto Holy Manger. To je bilo nekaj lepega. Skozi cerkev smo šli dol pod zemljo na kraj, kjer se je Jezus rodil.

Drugi dan smo obiskali mesto Jeruzalem. Z obzidja smo videli Cedronsko dolino in Oljsko goro. V mestu smo najprej obiskali Zid žalovanja, za Jude najbolj svet kraj. In potem Dome of the Rock, ki je pomemben kraj za muslimane. Zelo zanimivo je bilo videti Jude in muslimane, ki pridejo molit. Zanimiv je bil tudi obisk mošeje. Preden smo lahko vstopili, so nam dali obleko, da smo bili celi pokriti in morali smo se seveda sezuti. Bili smo tudi v bazenu v Betsajdi, cerkvi sv. Ane, Kapeli bičanja, posvečeni Jezusovemu bičanju. Pokazi so nam vhod, skozi katerega je Jezus na cvetno nedeljo vstopil v Jeruzalem. Šli smo tudi po Via Dolorosa, po postajah križevega pota. Človek bi si misli, da bodo ta kraj imeli za nekaj posebnega, ampak muslimani so kar prodajali tam po ulici. Zame je bilo posebna šesta postaja, kjer pravijo, da je živela Veronika, ki je Jezusu obrisala obraz v prt. Cerkev božjega groba, v kateri je Jezusova

grobnica, je bila tudi zanimiva. Ta dan smo imeli mašo v baziliki Marijinega zaspaja – kraj Marijine smrti in vnebovzetja. Videli smo tudi vrt, na katerem je Peter trikrat zatajil Jezusa in podzemno ječo, kamor so zaprli Jezusa pred križanjem.

Na Oljski gori smo se dotaknili skale, kamor je Jezus prišel moliti in si ogledali cerkev na kraju, kjer je Jezus učil svoje učence moliti Oče naš. V njej je bila ta molitev napisana v 65 različnih jezikov – našla sem jo tudi v slovenščini. Prehodili smo pot, ki jo je na cvetno nedeljo prehodil Jezus in prišli na kraj, kjer se je zjokal nad Jeruzalemom.

Zame je bil eden najlepših krajev vrt Getsemani, na katerem so učenci zaspali, ko jih je Jezus vprašal, če lahko eno uro molijo z njim. Drevesa v njem so stara čez 3000 let. Bili so tam že v Jezusovem času. Bili smo tudi v Betaniji – dom Marte, Marije in Lazarja; na Masadi, v Qumranu, v Marijinem rojstnem kraju Ein Karem, v cerkvi Obiskanja, cerkvi sv. Janeza Krstnika... Okopali smo se tudi v Mrtvem morju. V tem morju je 90% soli, tako da se ne moreš potopiti. Vendar si lahko v njem največ deset minut, ker voda prav peče.

Izrael je res nekaj izrednega. Zelo je suho in vroče, včasih tudi ni prav varno hoditi po mestu. Ampak zgodovina in kultura sta nekaj posebnega, bogatega. Na žalost se mi ni zdelo, da domačini to spoštujejo.

Zadnji dan pred odhodom v Rim smo bili žalostni – imeli smo se tako lepo. Postali smo dobri prijatelji in čutili smo se dobro pripravljeni za odhod v Rim na srečanje s papežem.

Letos je ogromno ljudi iz celega sveta romalo po božjih poteh. Srečna sem bila, ker sem lahko obiskala ne samo

Veronica na šesti postaji križevega pota, kjer naj bi živela svetopisemska Veronika

Izrael in Rim, ampak tudi Assisi, Padovo, Torino Medjugorje in Lurd. Srečna sem, da sem na tak način praznovala in počastila jubilejno leto in lepo se zahvalujem našemu verskemu središču za to priložnost.

Veneti

First Builders of European Community

Tracing the History and Language of Early Ancestors of Slovenes

Veneti, knjigo avtorjev Jožka Šavlija, Mateja Bora in Ivana Tomažiča, ki je bila v naši knjižnici do zdaj na voljo samo v slovenščini, lahko naročite zdaj tudi v angleškem prevodu. Knjiga, ki je v Evropi povzročala veliko polemik (leta 1988 je izšla v Nemčiji, leta 1989 v Sloveniji in leta 1991 v Italiji) je obvezno branje za vse, ki jih zanima evropska zgodovina, antropologija, arheologija in humanizem.

Ta prevod je za angleške bralce priložnost, da neposredno doživijo vizijo in predanost treh avtorjev, ki so trdo delali da bi rešili eno najprivlačnejših zgodovinskih in lingvističnih ugank srednje Evrope.

Trde platnice, lepa ovojnica, 534 strani, 150 ilustracij. Natisnjeno v Kanadi, cena 45 AUD (vključena tudi poštnina). Naročila za knjigo zbiramo v Baragovi knjižnici, 19 A'Beckett St, Kew, 3101 VIC, tel: (03) 9853 8118. Naročite se čim prej!

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

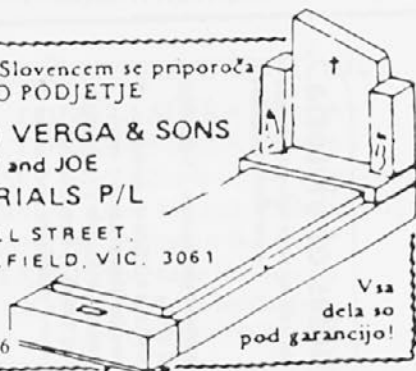
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.: 359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ WALTER DODICH AGENT ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART Camberwell Office
693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124
Tel: 9882 4700 Fax: 9882 4766
Internet: www.hockingstuart.com.au
Email: camberwell@hockingstuart.com.au
Mobile: 0413 262 655

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9538 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 3940 1277
CRANBOURNE (03)	3996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9773 5022	
GLENROY	9306 7211	Frances Tobin & Associates
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TRIMU

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a **free consultation** contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za **prvo**
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
"For you - our future"

P.O.Box 167 Winston Hills, NSW 2153

Telefon: (02) 9674 9599

SLOVENSKA TV 31 - Sydney

Vsak ponedeljek ob 18.00 uri

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: (02) 6243 4830

Fax: (02) 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284
Civic Square, Canberra, ACT 2608

Generalni konzulat RS Sydney

Telefon: (02) 9517 1591

Fax: (02) 9519 8889

P.O. Box 188, Coogee, NSW 2034

Generalni konzulat RS Nova Zelandija

Telefon: (04) 567 0027

Fax: (04) 567 0024

P.O. Box 30247, Lower Hut, NZ ali

P.O. Box 5, Smithfield, NSW 2164

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone 9305 7777

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

institute for slovenian studies of victoria
vas vabi na svoje spletno stičišče
www.thezaus.com

Nudimo Vam:

- * Izbrane Internet povezave s Slovenijo in Slovenci po svetu
- * Arhivi Slovenske kulture in jezika
- * Internet revijo Sloveniana z vrsto člankov o slovenskih kulturnih posebnostih
- * Diskusijske teme in Kremljainik, kjer lahko s svojim mnenjem sodelujete in polemizirate

Obvestila na zvezi.

www.thezaus.com
slovenski kompas v vesolju informacij.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE, primeren za vse, ki že slabše vidijo, sa so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO - LET'S LEARN SLOVENIAN, I.(v ponatisu), II. in III. del. Cena I. dela je 10 dolarjev, cena II. in III. dela \$15.- Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

THE CHILDREN BIBLE - cena je 20 dolarjev.

NOVO! Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehkimi platnicami \$20.

NOVO! Dr. Velimir Vulikić: TRIDESET DNI MED SLOVENCI V MELBOURNU - iz dnevnika, cena 25 dolarjev.

NOVO! Jožica Polak: TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - zbirka pesmi rojakinje iz Brisbana, ki je izšla v samozaložbi. Cena je 15 dolarjev.

Janez Janša: PREMIKI - Nastajanje in obramba slovenske države 1988-1992. Cena \$40.

PALME MUČENIŠTVA: Ubiti in pomorjeni slovenski duhovniki, redovniki in bogoslovci in nekateri verni laiki. Cena je 30 dolarjev.

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Mavrica I

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Mavrica II

ZLATA KASETA - različni izvajalci (Pop design, Helena Blagne, Big Ben, Vlado Kreslin, Andrej Šifrer, Miran Rudan, Iztok Mlakar, Čudežna polja, Tomaž Domicelj...)

BENEŠKI FANTJE - Pojdem v Benečijo

POHORJE EXPRESS - Made in Slovenia

IZTOK MLAKAR - Štorije in baldorije

WERNER (duet s SIMONO WEISS) - Simpatija

VESELA JESEN - 25 let zlate štajerske popevke

Vse čke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštino.

Dom počitka matere Romane

Slovenski dom za ostarele

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home

Slovenian Hostel for the Aged

Ph: 03-9853-1054 Fax: 03-9855-0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste amo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING THE MILLENIUM YEAR 2000

IF YOU ARE PLANNING A TRIP IN AUSTRALIA OR OVERSEAS DURING THIS SPECIAL TIME, PLEASE CONTACT US AND MAKE AN EARLY RESERVATION TO AVOID DISAPPOINTMENT.

*

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2000

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666